ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ - ΔΙΕΤΘΤΝΤΗΣ
ΝΙΚ. Χ. ΓΕΡΟΧΡΙΣΤΟΣ

ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΤΗΣ
ΔΗΜ. Κ. ΚΟΤΤΣΗΣ

ΙΔΡΤΘΗ ΤΩ 1930

ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΧΑΛΚΙΔΙΚΗΣ

ΠΟΛΥΓΥΡΟΣ
ΚΥΡΙΑΚΗ
29
ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ 1961

ΠΕΡΙΟΔΟΣ Δ'.
ΑΡΙΘ. ΦΥΛΛΟΥ 401
ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΔΡΧ. 1.

ΤΗΛΕΦΩΝΟΝ αριθ. 14

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΟΠΙΚΩΝ ΣΥΜΦΕΡΟΝΤΩΝ

Η ΚΑΤΑΣΤΡΟΦΗ ΤΟΥ ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΟΥ ΠΛΟΥΤΟΥ

Πολύγυρος 25 Ἰαγουαρίου 1961

Φίλε Κύριε Διευθυντά,

Ἐπληροφορήθην ὅτι κάποιος ἀσβεστοπυιὸς ἔχει ἐγκαταστήσει τὸ ἀσβεστοκάμινόν του εἰς τα ἐρείπια τῆς ἀρχαίας Τυρώνης τῆς Σιθωνίας καὶ ἐπειδὴ δὲν ἔχει κατάλληλες πέτρες σπάζει μάρμαρα ἀπὸ τὸ ἀρχαῖον τεῖχος τοῦ φρουρίου τῆς Τυρώνης καὶ ἔτσι παράγει ἀρίστην ποιότητα ἀσβέστου διὰ τοὺς πελάτας του!!!

Ἐὰν αἱ πληροφορίαι μου εἶναι ἀκριβεῖς—καὶ δὲν ἀμφιβάλλω περὶ τούτου—διερωτῶμαι δὲν εὑρίσκεται κανεὶς ἁρμόδιος ἐκεῖ: Ἀστυνόμος, Τελώνης, δασοφύλαξ ἢ ἀγροφύλαξ νὰ σταματήσῃ τὴν λεηλασίαν καὶ καταστροφὴν τῶν ἀπομεινάντων ἀρχαίων μνημείων μας;

Μετὰ τιμῆς
ΙΩΑΝΝΗΣ ΛΑΜΠΡΟΠΟΥΛΟΣ
Δικηγόρος

Ἡ ἀνωτέρω δημοσιευομένη ἐπιστολή, τὴν ὁποίαν οὐδεὶς δύναται νὰ ἰσχυρισθῇ, ὅτι ἐχαράχθη διὰ γραφίδος, ἀντιπολιτευτικοῦ ἐξυπηρετούσης σκοπούς, γνωστοῦ ὄντος ὅτι ὁ κ. Λαμπρόπουλος, ὅστις καὶ βουλευτὴς διετέλεσε, προέρχεται ἐκ τοῦ κυβερνῶντος κόμματος, εἰς τὸ ὁποῖον καὶ ἀνήκει, ἐκφράζει λίαν ζωηρῶς τὸ παράπονον ὅλων τῶν κατοίκων τῆς Χαλκιδικῆς, διὰ τὴν ἀδιαφορίαν, τὴν ὁποίαν ἐπέδειξεν ἀνέκαθεν καὶ ἐπιδεικνύει τὸ Κράτος πρὸς τοὺς μεγίστης ἀξίας ἀρχαιολογικοὺς θησαυροὺς τοῦ Νομοῦ μας.

Ἐπὶ μίαν ὁλόκληρον πενταετηρίδα λυμαίνονται τὴν Χαλκιδικὴν οἱ ἀρχαιοκάπηλοι ἐκμεταλλευόμενοι τὴν ἄγνοιαν τῶν χωρικῶν της, ἀλλὰ καὶ τινας ἐξ αὐτῶν μετατρέποντες εἰς συνεργούς των ἔναντι ἀσημάντων κερδῶν.

Ἀνυπολογίστου ἀξίας εἶναι τὰ διάφορα ἀρχαιολογικὰ εὑρήματα, τὰ ὁποῖα κατὰ τὸ ἀνωτέρω μακρὸν χρονικὸν διάστημα ἀποκαλυφθέντα ὑπὸ τῶν προσώπων αὐτῶν ἐφυγαδεύθησαν ἀπὸ τὴν Χαλκιδικὴν καὶ ἀσφαλῶς καὶ ἀπὸ τὴν Ἑλλάδα πρὸς τεραστίαν ἐθνικὴν ζημίαν.

Ἀπὸ τόσων ἤδη ἐτῶν ἀγωνιζόμεθα νὰ ἀφυπνίσωμεν τοὺς ἁρμοδίους. Περιεγράψαμεν τὴν ἐν τῷ Νομῷ κατάστασιν, ἀπὸ τῆς ἀρχαιολογικῆς ἀπόψεως. Παρέσχομεν ζωηρὰν εἰκόνα τῆς πλήρους ἀπὸ ταύτης ἐγκαταλείψεως. Ἐτονίσαμεν τὴν ὑψίστης ἐθνικῆς σημασίας ἀνάγκην διενεργείας ἀνασκαφῶν εἰς τὸ παντελῶς ἀνεξερεύνητον καὶ πλουσιώτατον εἰς ἀρχαιολογικοὺς θησαυροὺς ἔδαφος τῆς Χαλκιδικῆς. Καὶ πρωτίστως ἐπεστήσαμεν τὴν προσοχὴν τῶν ὑπευθύνων ἐπὶ τῶν κινδύνων ἐκ τῆς διαρπαγῆς τῶν ἀρχαιολογικῶν εὑρημάτων καὶ συνεπῶς τῆς ἀνάγκης τῆς διαφυλάξεως αὐτῶν.

—Διορίσατε κύριοι ἕνα ἔστω εἰδικὸν ὑπάλληλον καὶ εἰς τὴν Χαλκιδικήν, ὁ ὁποῖος νὰ μεριμνᾷ καὶ λαμβάνῃ τὰ σχετικὰ μέτρα, διότι δὲν θὰ ἀπομείνῃ ...ἀσύλητος ἀρχαιολογικὸς θησαυρός.

Οὐδεὶς συνεκινήθη. Ἐγίνοντο ἀνασκαφαὶ εἰς ἄλλας περιοχάς. Ἱδρύοντο ἀρχαιολογικὰ μουσεῖα ἀλλαχοῦ. Ἐδαπανῶντο σοβαρὰ ποσὰ πρὸς τοῦτο. Ἐπανηρχόμεθα ἐπὶ τοῦ σοβαροῦ αὐτοῦ ζητήματος. Διεμαρτυρόμεθα. Ἐκαλούσαμεν τὸν ἁρμόδιον Ὑπουργόν, νὰ ἐνδιαφερθῇ καὶ διὰ τὴν Χαλκιδικήν. Νὰ ἐπιδείξῃ μικρὸν ἔστω καὶ δι' αὐτὴν ἐνδιαφέρον Εἰς μάτην! Ἀπηυθύνθημεν πρὸς πάντα κυβερνῶντα. Οὐδεὶς ἤκουσε τὴν δικαίαν φωνήν μας.

Εἰς τὴν Χαλκιδικὴν οὐδέποτε ἐγένετο καὶ τὸ ἐλάχιστον εἰς τὸν ἀρχαιολογικὸν τομέα. Οὐδέποτε τὸ Κράτος ἐδαπάνησε καὶ μίαν ἔστω δραχμήν! Ἢ μᾶλλον ἐδαπάνησε καὶ δαπανᾷ ὀλίγα χιλιόδραχμα ἐτησίως, ἰσχυριζόμενον, ὅτι τὸ πράττει διὰ τὰς ἀρχαιότητας τῆς Χαλκιδικῆς, διὰ τοῦ διορισμοῦ μιᾶς εἰδικῆς ὑπαλλήλου, ὡς δῆθεν τοιαύτης τῆς Χαλκιδικῆς, ἐνῷ ἡ Χαλκιδικὴ ἐπὶ ἔν καὶ πλέον ἔτος ἠγνόει καὶ αὐτὴν καὶ τὸ γεγονὸς τοῦ διορισμοῦ της, διότι αὕτη οὐδέποτε ἦλθεν ἐνταῦθα καὶ οὐδέποτε ἠσχολήθη μὲ τὸν Νομόν μας, ἀλλὰ παραμένει ὡς λέγεται ἐν Θεσσαλονίκῃ, ἔνθα καὶ διὰ τὴν περιφέρειαν τῆς ὁποίας ἀσχολεῖται. Καὶ διεμαρτυρήθημεν, καὶ διὰ τὴν οἱονεὶ ἀπάτη αὐτήν, ὡς τὴν ἐπληροφορήθημεν. Πλὴν καὶ εἰς τὴν διαμαρτυρίαν μας αὐτὴν οὐδεὶς ἁρμόδιος ἔδωκε καὶ πάλιν σημασίαν.

Ἡ Χαλκιδικὴ παραμένει εἰς τὴν διάθεσιν παντὸς ἀρχαιοκαπήλου καὶ τῶν ἀσυνειδήτων ἢ ἰξέστων, οἱ ὁποῖοι χρησιμοποιοῦν εἰς τὰ θεμέλια τῶν οἰκιῶν των σοβαρᾶς ἀρχαιολογικῆς σημασίας λίθους ἢ μετατρέπουν ἀρχαῖα μάρμαρα εἰς ἄσβεστον!

Καὶ ἐφθάσαμεν εἰς τὸ σημεῖον, ἀπελπισθέντες πλέον ὅτι τὸ Κράτος θὰ ἐπιδείξῃ καὶ ἴχνος ἐνδιαφέροντος, διὰ τὰς ἀρχαιότητας τῆς Χαλκιδικῆς, νὰ ὀργανώσωμεν κραυγὴν ἀπογνώσεως: «Δὲν εὑρίσκεται οὔτε ἕνας ...ἀγροφύλαξ, νὰ σταματήσῃ τὴν λεηλασίαν καὶ καταστροφὴν τῶν ἀπομεινάντων ἀρχαίων μνημείων μας;»...

Ἡ πρό τινος ἱδρυθεῖσα Ἱστορικὴ καὶ Λαογραφικὴ Ἑταιρία τῆς Χαλκιδικῆς ἂς καταβάλῃ καὶ αὕτη προσπαθείας—καὶ εἴμεθα βέβαιοι, ὅτι θὰ τὸ κάμῃ—ὥστε νὰ συγκινηθοῦν οἱ ἁρμόδιοι καὶ περισωθῇ ὅ,τι εἶναι δυνατὸν νὰ περισωθῇ.

ΤΟ ΚΗΡΥΓΜΑ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ

Τοῦ Σεβασμ. Μητροπολίτου Κασ)δρείας κ.κ. ΣΥΝΕΣΙΟΥ

«Ὁ εἷς Φαρισαῖος καὶ ὁ ἕτερος Τελώνης»
(Λ. 18, 10)

Πολὺ παραστατικὴ ἡ παραβολή. Φαρισαῖος καὶ Τελώνης. Δυὸ ἄνθρωποι, δυὸ χαρακτῆρες ριζικὰ ἀντίθετοι. Ὁ πρῶτος ἐγωπαθής, ἀλαζονικός, καταφρονητικός, τύπος τῆς ἰρωνητικῆς ἠθικῆς καὶ σύμβολο τῆς τυπολατρείας. Καὶ ὁ δεύτερος γεμᾶτος ἀπὸ ταπείνωση, κατανυκτικότητα, συναίσθηση τῆς ἀναξιότητός του, ἱκέτης τῆς θείας εὐσπλαγχνίας καὶ ἐπιεικείας.

Μπορεῖ νὰ ὑπάρχουν ἄνθρωποι ποὺ δὲν διατηροῦν ζεστοὺς δεσμοὺς φιλίας καὶ ἀγάπης μὲ τὸν Θεάνθρωπον Κύριον. Μπορεῖ, χειρότερα ἀκόμα, νὰ ὑπάρχουν ἄνθρωποι, ποὺ κατατολεμοῦν τὸ θεῖο πρόσωπο τοῦ Κυρίου. Μὰ πιστεύω, ὅτι δὲν ὑπάρχει κανεὶς ποὺ γνωρίζει τὴν παραβολὴ τούτη καὶ δὲν ἀποστρέφεται τὸν τύπο τοῦ Φαρισαίου. Ἐνῷ τὸν Τελώνη τὸν περιβάλλει μὲ ἀγάπη καὶ δυνατὴ συμπάθεια.

Ὅλο τὸ θέλγητρο τοῦ Τελώνη, τὸ θέλγητρο, τὸ ὁποῖο τραβάει κάθε καρδιὰ ἀδιάφορη βρίσκεται στὴν ἐπίγνωση τῆς ἠθικῆς του ποιότητος καὶ στὸν ἡρωϊσμὸ τῆς ἐν ταπεινώσει ὁμολογίας. Δέν ὑπάρχει ἄνθρωπος ποὺ νὰ μὴν κάνῃ λάθη στὴ ζωή του. Δὲν ὑπάρχει ἄνθρωπος ἀμέτοχος ἐκείνου, ποὺ στὴ θεολογικὴ γλῶσσα ὀνομάζουμε ἁμαρτία. Μὰ ἂν οἱ ἁμαρτωλοὶ εἶναι σὰν τὴν ἄμμο τῆς θαλάσσης καὶ τὰ ἄστρα τοῦ οὐρανοῦ στὸ πλῆθος. Ἐκεῖνοι ὅμως ποὺ συναισθάνονται τὴν ἁμαρτωλότητά τους εἶναι τόσο σπάνιοι, ὅσο σπάνια εἶναι τὰ διαμάντια Χωρὶς ἀμφιβολία ὁ ἄνθρωπος τῆς ἠθικῆς τάξεως καὶ εὐπρεπείας εἶναι μιὰ μορφὴ ὑποβλητική, ἀξιοτίμητη Ἀλλὰ πειὸ πολὺ μᾶς συγκινεῖ, μᾶς θέλγει ὁ ἄνθρωπος ποὺ ἔχει τὴν ψυχικὴ δύναμη νὰ ἀναγνωρίζῃ τὸ σφᾶλμα ποὺ ἔκανε. Ἡ πρᾶξις αὐτὴ φανερώνει τὸ εὐγενὲς βάθος ποὺ κρύβει στὰ ἔγκατά του. Τὸν παρουσιάζει σὰν ἕνα διαμάντι ποὺ κύλησε στὴ λάσπη. Σὰν ἕνα παραπλανημένο ἄγγελο ποὺ σπάσανε τὰ φτερά του Τὸν ὑψώνει πολὺ ψηλά. Τοῦ προσδίδει αἴγλη ἐξχωρου ἀνθρώτου Αὐτοδικαίως δὲ ἀποσπάει τὴν ἐκτίμηση, τὴν συμπάθεια καὶ τὴν ἐμπιστοσύνη μας. Ὅλος ὁ ὄγκος τῆς δυσμενείας μεταβάλλεται αὐτόματα σὲ πέλαγος εὐνοίας.

Γιὰ νὰ καταλάβῃς τοὺς χαρακτηρισμούς μου τούτους ρίλε ἀναγνώστη, συσχέτισε τὸ θέμα τοῦτο μὲ προσωπικά του ζητήματα. Ἀσφαλῶς κάποιος θὰ σὲ ἔχει πικράνη, θὰ σὲ ἔχῃ ζημιώση. Ἂν λοιπὸν κανένας ἀπὸ αὐτοὺς ποὺ σὲ ὑπησαν πολύ, χωρὶς κανεὶς νὰ τὸν πιέση ἀλλὰ ὁλότελα αὐτόβουλα καὶ αὐθόρμητα ἔρχεται καὶ ὁμολογεῖ τὸ λάθος του καὶ αὐτοκαταδικάζετοι αὐστηρὰ εἶμαι βέβαιος ὅτι θὰ τὸν ὑψώσῃς πολὺ ψηλὰ στὴ συνείδησή σου. Πειὸ ψηλὰ καὶ ἀπὸ κείνους ἀκόμα, ποὺ ὄχι μόνο ποτὲ δὲ σὲ ἔβλαψαν ἀλλὰ καὶ σὲ ὠφέλησαν ἀκόμα. Σὺ ὁ ἴδιος θὰ ἐπέμβῃς νὰ σταματήσῃς στὴν αὐτοκαταδίκη του δείχνοντας μὲ τὸν τρόπο σου τοῦτο πόσο εἰλικρινὰ καὶ βαθειὰ τὸν συμπάθησε ἡ ψυχή του.

Δύσκολο πρᾶγμα νὰ κατανικήσῃ κανεὶς τὸν ἐγωϊσμό του, τὴν κακῶς ἐννοουμένη φιλοτιμία του καὶ νὰ προχωρήσῃ στὴν αὐτοκατηγορία καὶ αὐτοκαταδίκη του Μὰ ἀκόμα πειὸ δύσκολο εἶναι νὰ ἀρχίσῃ μιὰ καινούργια πορεία στὴ ζωή του. Νὰ μετοβάλῃ ριζικὰ τὸν χαρακτῆρα του καὶ νὰ γείνῃ προσωπικότης ἠθική, ἄνθρωπος ἠθικῆς ὡραιότητος καὶ ἀκτινοβολίας. Ἂν σὺ ποὺ διαβάζῃς τὶς γραμμὲς τοῦτες εἶσαι δοῦλος κάποιου ἐλαττώματος θὰ μὲ καταλάβῃς. Καὶ ἀκόμα περισσότερο θὰ μὲ καταλάβῃς ἂν τὸ ἐλάττωμά σου τὸ σιχαίνεσαι καὶ ἔχεις κάνει πολλὲς ἀπόπειρες ξερριζώματος χωρὶς ὅμως καὶ νὰ τὸ ἐπιτύχῃς ὁριστικά.

Ἂς μὴν πλανώμεθα! κανεὶς δὲν μπορεῖ νὰ πηδήσῃ πάνω ἀπὸ τὴ σκιά του. Μπορεῖ μὲ τὴν δυνατὴ θέλησή μας νὰ πετυχαίνουμε πολλὰ πράγματα. Ὁ ἕνας νὰ νικήσῃ τὴ φτώχεια του καὶ νὰ γίνῃ ἕνας λαπρὸς ἐπιστήμονας, ὁ ἄλλος νὰ διαπρέψῃ στὸ ἐπάγγελμά του καὶ νὰ καλυτερέψῃ τὴ ζωή του. Ἄλλος πάλι νὰ ἀνεβῇ σὲ μεγάλα ἀξιώματα. Σὲ ἕνα ὅμως ὅλοι ἀποτυγχάνουμε: Στὴν ριζικὴ ἀλλαγὴ τῆς ἠθικῆς ποιότητός μας. Ἕνας καὶ μόνον ὡς τὰ τώρα κατώρθωσε νὰ μετοτσιώσῃ τὶς ἁμαρτωλὲς Σαμαρείτισσες σὲ Ἅγιες φωτεινές, τοὺς Τελῶνες σὲ ἁγίους, τοὺς ἀσώτους σὲ Αὐγουστίνους, τοὺς φονιάδες σὲ ἀποστόλους Παύλους. Καὶ τοῦτος εἶναι ὁ Χριστὸς Ἐκεῖνος μόνος κατέχει τὸ μυστικὸ ποὺ τὰ κάρβουνα τὰ μετατρέπει σὲ διαμάντια.

Φίλε ἀναγνώστη, γνώρισέ τον πειὸ πολύ. Πιάσε ζεστὴ φιλία μαζύ του. Ζήτησέ του σὲ κάθε προσευχή σου, πρῶτα ἀπ' ὅλα, τὴν συμπραξή Του. Καὶ νὰ εἶσαι βέβαιος, ὅτι θὰ γείνῃς ἕνας καινούργιος ἄνθρωπος. Ὄχι μόνο θὰ μπορέσῃς νὰ μιμηθῇς τὸν Τελώνη ποὺ θαυμάζεις γιὰ τὴν ἀναγνώριση τῶν σφαλμάτων του ἀλλὰ καὶ θὰ ἀρχίσῃς καινούργια πορεία.

† Ὁ Κασσανδρείας ΣΥΝΕΣΙΟΣ

Η ΓΝΩΜΗ ΜΑΣ

Η ΙΑΤΡΙΚΗ ΠΕΡΙΘΑΛΨΙΣ ΤΟΥ Τ.Ε.Β.Ε.

Διευπώθησαν παράπονα ἀσθενῶν, ἠσφαλισμένων τοῦ ΤΕΒΕ, κατὰ τὰ ὁποῖα οἱ ἰατροὶ δὲν ὁλοκληρώνουν τὴν ἐπιβαλλομένην θεραπείαν, ὁσάκις αὕτη εἶναι πολυδάπανος, πιεζόμενοι ἐξαναγκαζόμενοι νὰ τηρῶσι τὴν στάσιν ταύτην πρὸς τοὺς ἀσθενεῖς ὑπὸ τῆς Διοικήσεως τοῦ Κέντρου

Τὰ παράπονα εἶναι βάσιμα καὶ τὸ ζήτημα, ἀναφερόμενον εἰς τὴν ὑγείαν καὶ ἐνίοτε καὶ αὐτὴν τὴν ζωὴν τοῦ ἐργαζομένου, εἶναι σοβαρώτατον.

Τὸ δεινόν, ὅμως ἐκπορεύεται ἀπὸ τὰς Ἀθήνας. Ὅταν ἡ γραμμή, τὴν ὁποίαν χαράσσει ἡ Κεντρικὴ Διοίκησις, εἶναι: Οἰκονομία. Τί νὰ κάμουν οἱ διοικοῦντες εἰς τὴν περιφέρειαν; καὶ τί νὰ κάμουν οἱ κλινικάρχαι καὶ οἱ ἰατροί, ὅταν διαπιστώνουν δυσρέσκειαν τοῦ πελάτου (ΤΕΒΕ), ὡς δῆθεν ἐφαρμόζοντες πολυτελῆ θεραπείαν, ἐνῷ πράγματι, ὡς ἐπιστήμονες δὲν κάνουν παρὰ ὅ,τι ἐπιτάσσει ἡ ἐπιστήμη, πρὸς πλήρη ἀσφάλειαν τοῦ ἀσθενοῦς; ἀναγκάζονται νὰ περικόπτουν ὅσα νομίζουν, ὅτι εἶναι δυνατὸν νὰ γίνῃ χωρὶς σοβαρὸν κίνδυνον τοῦ ἠσφαλισμένου—ἀσθενοῦς. Καὶ ὁ ἀσθενὴς δὲν ἐκτίθεται μὲν ἴσως εἰς σοβαρὸν κίνδυνον, ἀλλ' ὁπωσδήποτε παραμένει εἰς κάποιον κίνδυνον, ὁ ὁποῖος γίνεται τρομακτικός, ὅταν πρόκειται περὶ ἀσθενῶν, ἐχόντων ἀνάγκην ἀκτινοθεραπείας, εἰς τὴν περίπτωσιν τῆς ὁποίας ἐμφανίζονται καὶ τὰ περισσότερα κρούσματα, διότι εἶναι ἡ περισσότερον δαπανηρά, ἐξ ὅλων

Νομίζομεν, ὅμως, ὅτι ὁποιαδήποτε καὶ ἂν εἶναι ἡ δαπάνη, ὅσον καὶ ἂν στοιχίζῃ εἰς τὰ ἀσφαλιστικὰ ταμεῖα, εἶναι ἐγκληματικὸν νὰ ἐξαναγκάζωνται οἱ ἀκτινολόγοι νὰ περικόπτουν τὸν ἀριθμὸν τῶν ἀκτινοβολιῶν καὶ νὰ τὸν περιορίζουν εἰς τὸ ἐλάχιστον ὅταν ὑφίσταται ἔστω καὶ ἐλάχιστος κίνδυνος διὰ τὸν ἀσθενῆ καὶ μάλιστα ὅταν πρόκειται περὶ ὄγκων κακοήθων ἢ μή!

Οἰκονομίας νὰ κάνουν οἱ Ἀσφαλιστικοὶ Ὀργανισμοὶ εἰς τὰ πολυτελῆ γραφεῖα των καὶ τὴν στρατιὰν τῶν ὑπαλλήλων, ὄχι εἰς βάρος τῶν ἠσφαλισμένων ἀσθενῶν!

ΤΑ ΧΑΛΙΑ ΤΗΣ Δ.Ε.Η.

Ὁ δημοτικὸς φωτισμὸς εἰς τὰς ὁδοὺς καὶ εἰς διαφόρους τομεῖς τῆς πόλεώς μας πρὸ ὀλίγων ἡμερῶν ἐνεθύμισεν εἰς τοὺς συμπολίτας μας τὴν παλαιὰν ἐποχὴν καθ' ἣν ἡ πόλις ἐφωτίζετο διὰ λυχνιῶν πετρελαίου.

Αἰτία τῆς ἀνεπαρκείας τοῦ φωτισμοῦ, ὡς ἐλέχθη, εἶναι ἡ κακὴ λειτουργία τῆς γεννητρίας μηχανῆς τῆς ΔΕΗ Ἐξάλλου τελευταίως ἐσημειώθησαν κατ' ἐπανάληψιν διακοπαὶ τοῦ ῥεύματος, βυθιζομένου εἰς τὸ σκότος τοῦ αὐτοῦ πάντοτε ἡμήμοτος τῆς πόλεώς μας, εἰς τρόπον ὥστε οἱ κάτοικοι αὐτοῦ δεδικαιολογημένως διερωτῶνται «Μὰ μὲ μᾶς τἄβαλε ἡ Δ.Ε.Η ».

Ἐν πάσῃ περιπτώσει ἀληθὲς εἶναι, ὅτι κατὰ τὸ παρελθόν, ὅταν μιὰ μικρὰ ἑταιρία ἠλεκτροφώτιζε τὴν πόλιν μας τοιαῦται ἀταξίαι δὲν παρετηροῦντο.

Ἐπιτρέπεται νὰ γίνωνται τώρα, ὅταν τὴν εὐθύνην ἀνέλαβεν ὁ πανίσχυρος Ὀργανισμὸς τῆς ΔΕΗ;

ΑΣΤΟΡΓΙΑ...

Εἶναι ἀληθές, ὅτι ἡ οἰκονομικὴ κατάστασις τῶν κοινοτήτων, διὰ λόγους, τοὺς ὁποίους τοσάκις ἐσχολιάσαμεν, δὲν εἶναι οἷα ἔπρεπε νὰ εἶναι. Τοῦτο ὅμως δὲν ἀποτελεῖ πλήρη δικαιολογίαν τῆς ἀστόργου στάσεως ὡρισμένων κοινοτικῶν συμβουλίων, τὰ ὁποῖα δὲν λαμβάνουν ἀποφάσεις προαγωγῆς οὔτε τοῦ γραμματέως των, οὔτε τοῦ κλητῆρος αὐτῶν, οἱ ὁποῖοι οὕτως οὔτε τῆς οἰκονομικῆς οὔτε τῆς ἠθικῆς ἐνισχύσεως, τῆς ὁποίας εἶναι ἄξιοι τυγχάνουν.

Η ΜΕΛΙΣΣΟΚΟΜΙΚΗ ΣΧΟΛΗ

Εἷς ἐκ τῶν λίαν σημαντικῶν τομέων τῆς γεωργικῆς δράσεων τῶν κατοίκων τοῦ Νομοῦ μας εἶναι ἀναμφισβητήτως ἡ μελισσοκομία, ἡ ὁποία εἰς οὐδεμίαν ἄλλην περιοχὴν τῆς Ἑλλάδος ἔχει ἀναπτυχθῆ τόσον πολύ Ὁ ἀριθμὸς τῶν κυψελῶν, ἐν Χαλκιδικῇ, ὑπερβαίνει τὰς ἑκατὸν χιλιάδας τὸ δὲ ἄφθονον παραγόμενον μέλι εἶναι ἀρίστης ποιότητος

Ἀλλ' ὅλα ὅσα ἔχουν ἐπιτευχθῆ μέχρι σήμερον εἰς τὸν γεωργικὸν αὐτὸν κλάδον, ἐν τῷ Νομῷ μας, ὀφείλονται ἀποκλειστικῶς εἰς τὴν πρωτοβουλίαν τῶν μελισσοκόμων μας. Οὐδεμίαν ἀξιόλογον καὶ ὡς ἤξιζεν ἐν προκειμένῳ, ἰδιαιτέραν βοήθειαν ἔσχον ποτὲ οἱ μελισσοκόμοι ἀπὸ τὸ Κράτος Οὔτε ἀπὸ τῆς ἀπόψεως τῆς ἐπιστημονικῆς καθοδηγήσεώς των, ἥτις εἶναι ἡ αὐτή, γενικὴ καθοδήγησις ἥτις παρέχεται πρὸς ὅλους τοὺς γεωργούς.

Ἀπὸ τριετίας καὶ πλέον ἐκαλέσαμεν τὸ Κράτος νὰ ἱδρύσῃ εἰς τὸν Νομὸν μίαν Μελισσοκομικὴν Σχολήν, ἡ ὁποία διὰ τῆς εἰδικῆς μορφώσεως τῶν νέων μελισσοκόμων, ἀλλὰ καὶ τῶν παλαιοτέρων ἀκόμη ἤθελε προκαλέσει τὴν προαγωγὴν τῆς μελισσοκομίας, ἀπὸ πάσης ἀπόψεως, πρὸς ὄφελος καὶ τῶν μελισσοκόμων μας καὶ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας.

Ἀλλ' οὐδεὶς τῶν ἁρμοδίων ἐνδιαφέρθη, ὄντων ἀπησχολημένων... νὰ συντάσσουν τὰ πενταετῆ προγράμματα.

ΑΙ ΚΛΗΜΑΤΑΡΙΕΣ

Δεῖγμα ἀρχοντιᾶς καὶ καλαισθησίας, ἀποτελεῖ ἡ ὕπαρξις κληματαριᾶς, στὴν αὐλὴ τοῦ σπιτιοῦ, στὸν αὐλόγυρο τῆς ἐκκλησίας, στὸ ἐξωκλῆσι, στὸ Σχολεῖο, στὸ πτηνοτροφεῖο, στὸ σταῦλο, στὸ ἐργοστάσιο κλπ.

Χωρὶς ἔξοδα πολλά, χωρὶς πολλὲς φροντίδες, χωρὶς νὰ ἀπαιτεῖται ἡ διάθεσις χώρου πολύτιμου ἴσως γιὰ ἄλλες ἐργασίες, οἰκοδομὲς κλπ. μπορεῖ νὰ δημιουργηθῆ μιὰ κληματαριά, ἡ ὁποία τὸ καλοκαῖρι θὰ χαρίζει ἄφθονα σταφύλια καὶ δροσιὰ καὶ μιὰ ξέχωση ὄμορφιά.

Ἐπίσης μὲ τὴν καλαισθησία τη ἐμφάνισί της ἀποτελεῖ μιὰ θαυμάσια διακόσμησι, τοπικοῦ χαρακτῆρος, ποὺ τόσο καλὰ προσαρμόζεται εἰς τὸ περιβάλλον τῆς Χαλκιδικῆς.

Ἀκόμη μποροῦμε νὰ ποῦμε ὅτι μὲ τὴν κληματαριὰ δημιουργεῖται καὶ ἕνα τουριστικὸ ξεκίνημα. Ἡ ὄμορφη κληματαριά, τραβάει τὸν ξένο, πολὺ περισσότερο μάλιστα ὅταν τοῦ προσφέρουμε καὶ ἕνα καλό, δροσερὸ καὶ φρέσκο σταφύλι, ἐπικυρώνοντας ἔτσι καὶ τὴν διεθνῶς ἀναγνωρισμένη φιλοξενεία τοῦ Ἕλληνος.

Βέβαια ἐκτὸς ἀπὸ τὶς κληματαριές, πρέπει νὰ ὑπάρχουν καὶ μέσα στοὺς ἀμπελῶνες κλήματα μὲ ἐκλεκτὲς ποικιλίες.

Εἶναι ἀπαράδεκτον νὰ μὴ ἔχουν οἱ οἰνοπαραγωγοὶ ἐπιτραπέζιες ποικιλίες μέσα στὰ ἀμπέλια τους, τουλάχιστον γιὰ τὶς δικές τους ἀνάγκες.

Οἱ κάτοικοι τῆς Χαλκιδικῆς νὰ ἀπευθύνονται εἰς τοὺς κατὰ τόπους γεωπόνους μερίμνη τῶν ὁποίων θὰ γίνεται ἡ προμήθεια ἀπὸ εἰδικὰ κρατικὰ φυτώρια ἐκλεκτῶν ποικιλιῶν.

Ὅταν παίρνεται τὰ κλήματα μὴ παραλείψετε νὰ ζητᾶτε τὶς σχετικὲς ὁδηγίες

«Σύμβουλος τοῦ Ἀγρότου»

ΠΕΡΙΛΗΨΙΣ ΠΛΕΙΟΔΟΤΙΚΗΣ ΔΗΜΟΠΡΑΣΙΑΣ

Ἡ ἱερὰ μονὴ Ἁγίας Ἀναστασίας διακηρύσσει ὅτι προκηρύσσει φανερὰν πλειοδοτικὴν δημοπρασίαν διὰ προφορικῶν προσφορῶν ἐνεργηθησομένην εἰς Βάλταν Κασσάνδρας τὴν 5ην Φεβρουαρίου 1961 ἡμέραν Κυριακὴν καὶ ἀπὸ ὥρας 10ης π.μ. μέχρι 1ης μεσημβρινῆς διὰ τὴν ἐκμίσθωσιν τοῦ δικαιώματος ἀπολήψεως ῥητίνης 13.000 περίπου πευκοδένδρων τοῦ ἐν Κασσάνδρα δάσους αὐτῆς ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν «Ἀναστασίτικο Κασσάνδρας» διὰ μίαν τετραετίαν.

Ὡς ἐγγύησις διὰ τὴν συμμετοχὴν εἰς τὴν δημοπρασίαν ὁρίζεται τὸ ποσὸν τῶν 10.000 χιλιάδων δραχμῶν, ὡς ἐλάχιστον δὲ ποσοστὸν προσφορᾶς τὸ ποσὸν τῶν 0,80 ἑκατοστῶν τῆς δραχμῆς κατὰ κιλὸν ῥητίνης

Διὰ πλείονας πληροφορίας οἱ ἐνδιαφερόμενοι δύνανται νὰ ἀποτείνωνται εἰς τὸν Ἡγούμενον τῆς Ἱ. Μονῆς ἢ εἰς τὸν ἐν Κασσάνδρᾳ ἀντιπρόσωπον αὐτῆς κ. Π. Φτικαν.

Ἐν Κασσάνδρᾳ τῇ 20—1—1961

Ὁ ἐν Κασσάνδρᾳ ἀντιπρόσωπος τῆς Ἱ. Μονῆς

Π. ΦΤΙΚΑΣ

Χαλκιδικεῖς:

Διὰ πᾶσαν Κτηματικήν σας Συναλλαγὴν Ἀποτανθῆτε μὲ ἐμπιστοσύνη εἰς τὸ Γραφεῖον Κτηματικῶν Συναλλαγῶν ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΜΑΝΟΥΣΟΠΟΥΛΟΥ.

Ἀγοραὶ-Πωλήσεις Ἀκινήτων

Ὁδὸς Βασιλέως Ἡρακλείου ἀρ. 13, 1ος ὄροφος ἀρ. Γραφείου 2.

(= ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ =)

ΤΗΛΕΦ. 20—951

Η Ε.Δ.Α. ΚΑΙ ΤΟ Κ.Κ.Ε.

(—5ον ΤΕΛΕΥΤΑΙΟΝ—)

Εἶναι ἐπίσης γνωστὸν ὅτι πλεῖστοι ὅσοι ἐκ τῶν δέκα καὶ πλέον χιλιάδων συμμοριτῶν ποὺ κατέφυγαν εἰς τὰς «λαϊκὰς δημοκρατίας» μετὰ τὴν συντριβὴν τοῦ «τρίτου γύρου» τὸν Αὔγουστον τοῦ 1949, συνεδέθησαν μὲ τὰ τοπικὰ Κομμουνιστικὰ Κόμματα, ἐξ αὐτῶν δὲ ἄλλοι ἐνετάχθησαν εἰς τὰς μυστικὰς ἀστυνομικὰς ὑπηρεσίας (ὅπως εἰς τὴν Οὐγγαρίαν, ὅπου ἔδρασαν καὶ κατὰ τῆς λαϊκῆς ἐπαναστάσεως τοῦ 1956) καὶ ἄλλοι προσελήφθησαν εἰς τὰ Γενικὰ Ἐπιτελεῖα Στρατοῦ καὶ τὰς Κρατικὰς Ὑπηρεσίας Προπαγάνδας τῶν δορυφόρων (ραδιοφωνικαὶ ἐκπομπαὶ εἰς τὴν ἑλληνικήν, ἐκδόσεις ἐφημερίδων καὶ βιβλίων ποὺ δυσφημοῦν τὴν Ἑλλάδα, κομμουνιστικὴ ἐκπαίδευσις τῶν ἀπαχθέντων ὁμήρων καὶ τῶν ἀθώων θυμάτων τοῦ παιδομαζώματος κ.λ.π.)

Κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον ὁ διεθνὴς κομμουνισμὸς ἠξιοποίησε τὰ λείψανα τῶν συμμοριῶν καὶ ἐπέτυχε τὴν ἐπάνδρωσιν τοῦ ΚΚΕ. μὲ καλῶς ἐκπαιδευμένα στελέχη, ἱκανὰ διὰ τὴν ὀργάνωσιν τῆς ἀποπειρατικῆς καὶ ἀνατρεπτικῆς δράσεως ἐναντίον τῆς Ἑλλάδος, τῆς ἐθνικῆς ἀμύνης καὶ τῶν δημοκρατικῶν της θεσμῶν. Κατέστη δὲ τὸ Κ.Κ.Ε. ἀπείρως ἐπικινδυνωδέστερον ὡς μονὰς κρούσεως τοῦ διεθνοῦς κομμουνιστικοῦ στρατοῦ, ἀπὸ ὅτι ἦτο ὅταν, κατευθυνόμενον καὶ ἐνισχυόμενον ἀπὸ τοὺς δορυφόρους ἀπεπειρᾶτο νὰ ὑποδουλώσῃ τὴν Ἑλλάδα διὰ τῆς βίας τῶν ὅπλων.

Ὑπὸ τοιαύτας συνθήκας ἡ προπαγανδιζομένη νομιμοποίησις τοῦ Κ.Κ.Ε. σημαίνει διὰ τὸν διεθνὴ κομμουνισμόν, ἀσφαλῶς κάτι πολὺ περισσότερον ἀπὸ τὴν παροῦσαν ὀργανωτικὴν κατάστασιν τοῦ ἐν Ἑλλάδι πρακτορείου του: τὴν ὕπαρξιν δηλαδὴ τῆς Ε.Δ.Α. καὶ τοῦ παρανόμου μηχανισμοῦ τοῦ Κ.Κ. (τοῦ τελευταίου ὑφισταμένου παντοτε, ἀνεξαρτήτως τῆς νομικῆς θέσεως τοῦ Κομμουνιστικοῦ Κόμματος εἰς τὴν πολιτικὴν ζωὴν τῆς χώρας). Ἡ νομιμοποίησις αὕτη σημαίνει τὴν δραστηριοποίησιν τῶν εἰς τὸ ἐξωτερικὸν ἐφεδρειῶν τοῦ Κ.Κ.Ε., τὴν ἀποφυλάκισιν τῶν στελεχῶν του, τὴν κατάργησιν τῆς ἐκτοπίσεως διὰ κομμουνιστικὴν δρασιν, τὴν ἔντασιν τῆς προπαγανδιστικῆς του ἐκστρατείας, τὴν ἱάβρωσιν τοῦ κρατικοῦ μηχανισμοῦ καὶ τῶν λαϊκῶν ὀργανώσεων, τὴν ἐξάντλησιν τῶν οἰκονομικῶν του πόρων καὶ, κυριώτερον, τὴν ἠθικήν του ἀποκατάστασιν ἐνώπιον τῆς ἱστορίας καὶ ἐνώπιον τῆς νέας γενεᾶς.

Τὸ ἐπιχείρημα ὅτι διὰ τῆς νομιμοποιήσεως τοῦ Κ.Κ.Ε. θὰ ἐξυγιανθῇ ἡ δημοσία ζωή, ἡ ὁποία νοθεύεται διὸ τῆς λειτουργίας τῆς Ε.Δ.Α., ἰσχυριζομένης ὑποκριτικῶς ὅτι δὲν ταυτίζεται μὲ τὸ ΚΚΕ., ἐπ' οὐδενὶ λόγῳ εὐσταθεῖ, πορὰ τὰ ὑποστηριζόμενα ὑπὸ τινων μὴ κομμουνιστικῶν πολιτικῶν παραγόντων. Διότι: α) τὸ ΚΚΕ νομιμοποιούμενον θὰ ἐπιμείνῃ, κατὰ τὴν ὑστεροβουλον καὶ παραπλανητικὴν τακτικήν του τοῦ 1926—1936, τῆς κατοχῆς καὶ τῆς πρώτης μεταπελευθερωτικῆς περιόδου, εἰς τὴν δημιουργίαν «λαϊκῶν» καὶ «πατριωτικῶν» μετώπων, μετὰ τῶν ὁποίων θὰ εἶναι πάντοτε πρόθυμοι νὰ συνεργαζωνται οἱ διαφοροι συνοιδοπόροι διὰ νὰ ἐκλεγωνται βουλευται, καὶ β) ἡ Ε.Δ.Α θὰ ἐξαπολουθήσῃ ὑφισταμένη καὶ μετὰ ἐνδεχομένην νομιμοποίησιν τοῦ Κ.Κ.Ε διὰ νὰ συγκρατῇ μέρος τῶν ψηφοφόρων της καὶ μίαν ἔμμεσον ἐπιρροὴν τοῦ ΚΚΕ ἐπὶ τῶν μαζῶν, ἄλλα καὶ διὰ νὰ ἐνισχύῃ τὸν ψευδῆ ἰσχυρισμόν της ὅτι δὲν ἐταυτίζετο ἢ ὅτι δὲν ταυτίζεται μὲ τὸ Κ.Κ.Ε!

Κάθε Ἕλλην πολίτης καὶ κάθε πολιτικὸν κόμμα ὀφείλουν νὰ μὴ λησμονοῦν ποτὲ τὰ ἑξῆς:

Πρῶτον: Τὸ ΚΚΕ εἶναι, ὅπως ἀποδεικνύει ἡ ἱστορία του, μονὰς κρούσεως τοῦ στρατοῦ τῆς παγκοσμίου ἐπαναστάσεως, ποὺ διευθύνεται ὑπὸ τῆς Σοβιετικῆς Ἑνώσεως

Δεύτερον: Μόνιμος καὶ ἀμετακίνητος στρατηγικὸς σκοπὸς τοῦ Κ.Κ.Ε. εἶναι ἡ βιαία κατάληψις τῆς ἐξουσίας καὶ ἡ ἔνταξις τῆς Ἑλλάδος εἰς τὴν Σοβιετικὴν Αὐτοκρατορίαν.

Τρίτον: Τὸ Κ.Κ.Ε. ἦτο ἀνέκαθεν καὶ θὰ εἶναι πάντοτε δουλικῶς ὑποτεταγμένον εἰς τὴν Σοβιετικὴν Ἕνωσιν, τῆς ὁποίας τὰς ἐντολὰς ἀκολουθεῖ πιστῶς μὴ διστάζον καὶ ἐνώπιον τῆς προδοσίας τοῦ ἔθνους.

Τέταρτον: Τὸ Κ.Κ.Ε ἐξαπέλυσεν ἕως τώρα τρεῖς αἱματηρὰς ἐπαναστάσεις ποὺ προεκάλεσεν ἰλιγγιώδεις καταστροφὰς καὶ δεκάδας χιλιάδων νεκρῶν—κατέχον ἀπὸ τῆς ἀπόψεως αὐτῆς τὰ πρωτεῖα τῆς ἐγκληματικότητος μεταξὺ τῶν κομμουνιστικῶν κομμάτων τῶν ἐλευθέρων χωρῶν. Καὶ

Πέμπτον: Τὸ ΚΚΕ πρέπει ν' ἀντιμετωπίζεται ὑπὸ τοῦ ἑλληνικοῦ κράτους, πρὸς τὸ συμφέρον τοῦ ἔθνους καὶ τῆς δημοκρατίας, ὡς μονὰς ξένου στρατοῦ εἰς τὰ ἐδάφη μας. Εἰς τοὺς ξένους δὲ στρατοὺς δὲν ἀναγνωρίζονται δικαιώματα πολιτικῶν Κομμάτων..

(—ΤΕΛΟΣ—)

ΑΠΟ ΤΗ ΣΧΟΛΙΚΗ ΜΟΥ ΖΩΗ

Ἦταν ἄνοιξι. Ἡ ζέστη ἄρχισε νὰ γίνεται αἰσθητή. Ὅλοι ἀνυπόμονοι, ἀντὶ νὰ προσέχουμε στὸ μάθημα, κυττάζαμε ἀπ' τὰ παράθυρα τὰ νεοφερμένα χελιδόνια καὶ τὴν ἀνθισμένη φύσι. Θέλαμε νὰ φύγουμε ἀπ' τὸ κλείσιμο αὐτὸ τῆς μονότονης αἰθούσας. Νὰ πεταχτοῦμε ἔξω νὰ χαροῦμε τὰ λουλούδια, τὸν ἥλιο τὰ πάντα. Τόλεγε ἡ ψυχή μας αὐτὸ τὸ πρᾶγμα.

Ὁ δάσκαλος χτυποῦσε τὸ τραπέζι γιὰ νὰ προσέχουμε. Μὰ ὅταν τὸν ἀκοῦς συνέχεια ἔξι ὧρες, ὅταν βλέπῃς τέτοια μέρα ἔξω κι' ὅταν τὸ στομάχι σου τραγουδάει ἄριες, τὰ πράγματα ἀλλάζουν. Ἄστον νὰ λέῃ, σκέφθηκα. καὶ ἔπιασα μιὰ σιγανὴ κουβεντοῦλα μὲ τὸ διπλανό.

—Τί λές; ἐρχόμαστε τ' ἀπόγευμα γιὰ παιγνίδι;

—Ἄκου κεῖ—μοῦ λέει—καὶ ρωτᾶς; Πράγματι δὲν ἦταν νὰ ρωτάει κανεὶς καὶ στὸ χτύπημα τοῦ κουδουνιοῦ ὥρμήσαμ' ἔξω...

Ἀφοῦ καταβρόχθισα τὸ φῖ σηκώθηκα καὶ μπουκωμένος ἀκόμα φώναξα στὴ μητέρα μου ἕνα «φεύγω» καὶ προτοῦ προφθάσει νὰ φέρῃ τὶς συνηθισμένες ἀντιρρήσεις εἶχα δρασκελίσει τὴ σκάλα. Στὸ σχολειὸ μ' εἶχαν προφθάσει κι' ὅλας οἱ ἄλλοι. Θάμασταν καμμιὰ ντουζίνα παιδιά, τῆς πέμπτης καὶ ἕκτης τάξεως. Οἱ δώδεκα... φρόνιμοι τοῦ σχολείου.

Μὰ καλὰ σταθεῖτε: Ὁθαμε, μαζευτήκαμε, τὸ μέρος ἀνοιχτὸ μᾶς περιμένει, ὁ ἥλιος δυνατὸς κι' αὐτὸς μᾶς χαμογελᾶ. Μὰ τὶ θὰ παίξουμε; Προτάσεις ἀπὸ δῶ, ἀντιρρήσεις ἀπ' τὴν ἄλλη, φωνὲς κακό. Χάβρα Ἰουδαϊκὴ μ' ἕνα λόγο. Τέλος βρέθηκε ἡ τιμὴ ποὺ ἀληθεύει τὸ σύστημα: Ποδόσφαιρο! Μάλιστα ποδόσφαιρο. Ἕνα ὁμόφωνο «ναί!!» ἐπικύρωσε τὴ πρότασι. Ἐνθουσιασμὸς χειραψίες, φύγαν μερικοὶ νὰ ἑτοιμάσουν τὰ γκόλ—πόστ καὶ κάτι τέτοια ὅταν διαπιστώσαμε τὸ μοιραῖο. Μπάλα δὲν ὑπῆρχε! Μέσα στὸν ἐνθουσιασμό μας, εἴχαμε κάνει λογαριασμὸ χωρὶς τὸν ξενοδόχο! Ἡ ἰτογοήτευσι ἁπλωσε τὰ μελανὰ φτερά της ἀπὸ πάνω μας.

Ἐ! κοῦμένε! Καὶ δὲν ὑπάρχουν ἄλλα παιγνίδια; Ναὶ κύριε, ὅσα θές· μὰ ὅταν βάλῃς στὸ νοῦ σου κάτι ὅλα τ' ἄλλα εἶναι ἄνοστα. Τὸ μόνο ποὺ θὰ μᾶς χαροποιοῦσε ἦταν μιὰ μπάλα. Τὴ βλέπαμε κεῖ ψηλὰ μὲ τὴ φαντασία μας, νἄρχεται, νὰ κατεβαίνει καὶ ὕστερα ν' ἀπομακρύνεται νὰ χάνεται. Σὰν ἄνθρωποι ποὺ τοὺς στέρησες τὸ πᾶν μαζευτήκαμε κατ' ἀπ' τὸ πεῦκο ἀπελπισμένοι γιατὶ θὰ χάναμε τὴ χαρὰ ποὺ μᾶς ἔδινε μιὰ τόσο ὡραία μέρα. Ἀσπλαχνη μοῖρα..

Μὰ ὅπως φαίνεται, σπλαχνίστηκε τὰ μαραμένα βλαστάρια. Παιδιά, σοῦ λέει εἶναι ἄς χαροῦν τώρα, προτοῦ πιάσουν τὸ τιμόνι τῆς ζωῆς στὸ χέρι.

Νᾶσου λοιπὸν καὶ βλέπουμε μιὰ ὁμάδα παιδιῶν ἀπὸ τὸν Ἅι—Νικόλα νἄρχεται ἀπὸ πέρα μὲ μιά... μπάλα! Τὶ νὰ σᾶς τὰ λέω! Πηδήξαμε, φωνάξαμε, φύγαν τὰ μαῦρα σύννεφα, βγῆκε ὁ ἐλπιδοφόρος ἥλιος καὶ φώτισε τὸ σκοτάδι μας.

Χωρὶς νὰ τὰ πολυλογῶ ἄρχισε ὁ μεγάλος γιὰ μᾶς ἀγῶνας. Λέγω μεγάλος διότι δὲν παίζαμε μεταξύ μας, ἀλλὰ μὲ ὁμάδα ξένου χωριοῦ καὶ ὑπερασπίζαμε τὴν τιμή μας.

Μετὰ ἀπὸ ἕναν ἄτεχνο ἀγῶνα καὶ ἀπὸ κάμποση φασαρία καὶ φιλονικίες βγήκαμε νικηταί Ὁ ἐνθουσιασμὸς ἀπερίγραπτος! Ἡ χαρὰ ἀνείπωτη!

Καὶ ἐνῶ οἱ ἀντίπαλοι ἑτοιμάζονταν γιὰ τὸ δρόμο τῆς ἐπιστροφῆς μοῦ ἦρθε ξαφνικά, πάνω στὴν ὁρμὴ τοῦ ἐνθουσιασμοῦ μου μιὰ κατα πληκτικὴ σκέψι! Μιὰ κι εἴμαστε νικηταὶ μὲ τέτοιο συντριπτικὸ σκὸρ δὲν μένει παρὰ νὰ τούς πάρωμε καὶ τά.. παντελονάκια; Δεύτερη κουβέντα δὲν χρειάστηκε Ὡρμήσαμε ἀκάθεκτοι. Αὐτοὶ ποὺ δὲν περίμεναν τέτοιο πρᾶγμα διαλύθηκαν στὸ λεπτὸ καὶ μεῖς ἀρχίσαμε νὰ τρέχουμε ἀπὸ κοντά. Ἄστε τους να πᾶνε ντυμένοι, εἶπα, σὰν δήμιος ποὺ χαρίζει τὴ ζωὴ στὸν κατάδικο.

Σὲ λίγο τοὺς βλέπαμε στὴν ἀπέναντι πλαγιά. Οὔτε ἄλλο γα νὰ ἦταν; Γελάσαμε, χαρήκαμε καὶ ἀναχωρήσαμε γιὰ τὰ σπίτια εὐχαριστημένοι. Ἀλλὰ τὴν ἄλλη μέρα ἔμελλε νὰ ἔρθῃ ὁ ἐπίλογος. Ἕνα τηλεγράφημα:

«Πρὸς τὸν Δ)ντὴν Δημ. Σχολείου Νικήτης. Παρακαλοῦμεν ὅπως τιμωρηθοῦν μαθηταί σας δι' ἀνάρμοστον συμπεριφορὰν ἀπέναντι ἰδικῶν μας. Ἰδιαίτερα ὁ πρωταίτιος». Νομίζω πῶς δὲν χρειάζονται περισσότερα.

Γ. Χ. ΜΑΝΩΛΑΣ

Μαθ. Δ' Γ' Γυμν. Θεσ)νίκης

Η ΠΙΤΤΑ ΤΟΥ ΠΑΓΧΑΛΚΙΔΙΚΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ

Ἐξαιρετικὴν ἐπιτυχίαν ἐσημείωσε τὸ κόψιμο τῆς Βασιλόπιττας τοῦ Παγχαλκιδικοῦ Συλλόγου Θεσ)νίκης «Ο ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΗΣ» ποὺ ἔγινε εἰς τὴν αἴθουσα τοῦ ξενοδοχείου «Μεντιτερανέ». Παρέστησαν ὁ πρόεδρος τοῦ Δ.Σ. τοῦ Παγχαλκιδικοῦ συλλόγου κ. Ἀθανάσιος Φιλιππίδης καὶ τὰ μέλη τοῦ Δ.Σ. αὐτοῦ κ.κ. Χαρ. Δῶδος, Νικ. Τραγανός. Γ. Παπαδῆμος καὶ Βασ. Τερτιλίνης μετὰ τῶν κυριῶν των, οἱ βουλευταὶ κ.κ Βασ. Βασιλικὸς καὶ Ἀλεξ. Βογιατζῆς μετὰ τῶν κυριῶν των, ὁ δήμαρχος Πολυγύρου κ. Ἀθαν. Καραγκάνης, ὁ καθηγητὴς τοῦ πανεπιστημίου καὶ ἡ κ. Βασ. Χρηστίδου ὁ δ)ντὴς παιδαγωγικῆς ἀκαδημίας Θεσ)νίκης καὶ ἡ κ. Ἰωάν. Παπαγεράκη, ὁ καθηγητὴς τοῦ πειραματικοῦ σχολείου Θεσ)νίκης καὶ ἡ κ. Καλογερᾶ, ὁ πρόεδρος τοῦ Δ.Σ. τοῦ συλλόγου Βαβδινῶν καὶ κ.κ. Ἀστ. Τσακάλου, ὁ δικηγόρος κ. Στεφ. Κότσιανος ὁ κ. καὶ ἡ κ. Ἀναστ. Παπαδοπούλου, ὁ ἰατρὸς καὶ ἡ κ. Ἰατροπούλου, ἡ κ. Εὐγενεία Κανακάρη μετὰ τῆς θυγατρός της Ἑλένης, ὁ κ. Θεοδ. Παπαδόπουλος μετὰ τῆς θυγατρός του δ. Διαλεκτῆς. Ὁ Ἐπιθεωρητὴς Δημ. Σχολείων Β' Περιφερείας Θεσ)νίκης καὶ ἡ κ. Ἀγγελοπούλου, ὁ κ. καὶ ἡ Ἀθ. Τσέντελη, ὁ ἰατρὸς κ. Κωνστ. Σαρρῆς μετὰ τῆς θυγατρός του δ)δος Ἄννας, ὁ κ καὶ ἡ κ. Μιχ. Μαρέττη, ὁ κ. καὶ ἡ κ. Νικ. Σερόγλου μετὰ τῆς θυγατρός των Σούλας, ἡ δ)νὶς Νιόβη Κατσίκη. ὁ κ καὶ ἡ κ. Χαχαμίδου, ὁ κ Βασ Κυπαρίσσης, ἡ δ)νὶς Π. Ἀδάμ. ὁ κ. καὶ ἡ κ. Ἀθ. Τανουλᾶ, ὁ κ. καὶ ἡ κ. Ἰωαν. Κώνστα, ὁ Οἰκον. Ἐπιθεωρητὴς καὶ ἡ κ. Μπαθρέλου, ὁ δ)ντὴς Δημ. Ταμείου καὶ ἡ κ. Καραϊτλίδου, ὁ κ. καὶ ἡ κ. Ἀγαπ. Τρικαλλιώτη, ὁ συμβολαιογράφος καὶ ἡ κ. Νικ. Καραστεργίου, ὁ κ. καὶ ἡ κ. Δημ. Βασίλα μετὰ τῆς ἀδελφῆς του Ἀθηνᾶς, ὁ κ. καὶ ἡ Ἀριστ. Βασίλα, ἡ ἰατρὸς δ Ἑλένη Μελαχροινοῦ ὁ κ. καὶ ἡ κ. Βασ. Κουτσοῦ, ὁ κ. καὶ ἡ κ Κουτσοῦ μετὰ τοῦ υἱοῦ των Ἀναστασίου, ὁ δικηγόρος καὶ ἡ κ. Δημ Τσακάλου ὁ κ. καὶ ἡ κ. Σολωμονίδου, ὁ κ. Χρ. Ζάγκας, ὁ κ. Ἰωάν. Στάμου, ὁ κ. Π Χρούσης, αἱ δ)δες Καίτη καὶ Ρούλα Κουτσοῦ, ὁ κ. καὶ ἡ κ. Κωνστ. Γεωργούλα, ὁ ἰατρὸς κ Βασ Τεκλεμετζῆς, τέως Νομοκτηνίατρος Χαλκιδικῆς, ὁ κ. καὶ ἡ κ. Γεωργ Ἀγγελίδου, ὁ κ. Ὀρ. Κάσκαρης μετὰ τῆς μνηστῆς του δ)δος Ἀθ Ζηκίδου, ὁ κ. Μ. Παπαμᾶρκος μετὰ τῆς μνηστῆς του δ)δος Ἐ. Γιαννακοπούλου, ὁ κ. καὶ ἡ κ. Χρ. Μπάτσιου, ὁ κ. καὶ ἡ κ. Χρ Δεμερτζῆ, ὁ κ. καὶ ἡ κ. Ἰωρδ Κωνσταντινίδου, ὁ κ. καὶ ἡ Γεωργίου Εὐθυμιάδου, ὁ κ. καὶ ἡ κ. Βασ. Σαραφιανοῦ, ὁ κ. καὶ ἡ κ. Ἀγγ. Καρρᾶ, οἱ κ.κ. Ἀδελφοὶ Ράπτου, ὁ κ. Χρ. Κατσομῆτρος, οἱ κ.κ. Νικ. καὶ Ε. Κυβερνήτης οἱ κ.κ. Χ. Μαυρομάτης, Α. Νικολάρας Κ. Γαντζούλης, Γ. Νεραντζῆς, Β. Τάνης, Α. Πιπέρκου Ζ. Παπαοικονόμου, Κ. Μαυρομάτης ὁ κ. καὶ ἡ κ. Α. Καμπούρη, αἱ Καίτη Γεωργούλα, Βούλα Καμπούρη, Γιούλα Μπουριλιδᾶ, Ἑλένη Γεωργούλα, ὁ κ. Μενέλ. Παπαργυρίου αἱ Μαίρη Δαλαβέρα, Μαίρη Σιμώνη. ὁ κ. Τάκης Τρακατέλης, αἱ Ἰωάννα Στάμου, Μαίρη Δημητριάδου, οἱ κ.κ Μιχ. Κουτσός, Γεώργ. Γεωργούλας κλπ.

Τὸ χρυσοῦν νόμισμα τῆς βασιλόπιττας ἔλαχεν εἰς τὴν Ἀναπ Τριαλιώτου. Τὸ πρόγραμμα τῆς ἑορτῆς, ἡ ὁποία ἐσυνεχίσθη μὲ ἀδιάπτωτο πρόγραμμα τῶν κέφι μέχρι τῶν πρωϊνῶν ὡρῶν ἐποίκιλε ὁ μοναδικὸς ἑρμηνευτὴς τῶν λαϊκῶν τραγουδιῶν τῆς Χαλκιδικῆς κ. Γάκης Σαμαρᾶς, καθὼς καὶ ὁμὰς νέων καὶ δεσποινίδων τοῦ Συλλόγου Βαβδινῶν οἱ ὁποῖοι ἐξετέλεσαν ὡραιότατα τοπικὰ τραγούδια καὶ χοροὺς τῆς Χαλκιδικῆς.

ΜΑΘΕΤΕ

ΑΓΓΛΙΚΑ — ΓΕΡΜΑΝΙΚΑ—ΓΑΛΛΙΚΑ—ΙΤΑΛΙΚΑ

ΑΝΕΥ ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΥ

Δι' ἑβδομαδιαίων ἐντύπων μαθημάτων τῆς γλώσσης τῆς ἀρεσκείας σας ταχυδρομουμένων εἰς τὴν διεύθυνσιν τῆς κατοικίας σας (καὶ εἰς τὰς ἐπαρχίας).

Τελεία ἐκμάθησις ἐντὸς 12μήνου. Μηνιαία συνδρομὴ δραχμ. 30 (διὰ ταχ. ἐπιταγῆς).

Αἰτήσεις: ΕΚΔΟΤΙΚΟΝ ΟΡ. ΓΑΝΙΣΜΟΝ «ΕΣΠΕΡΟΣ» —Ζαλοκώστα 6, Ἀθῆναι—

ΔΙΚΗΓΟΡΙΚΟΝ ΓΡΑΦΕΙΟΝ

ΞΕΝΟΦ. Ι. ΧΑΤΖΗΣΑΡΑΝΤΟΥ

ΑΡΙΣΤΕΙΔΟΥ 9 Τηλ. 24532

ΑΘΗΝΑΙ

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΣΑΡΑΒΕΛΛΟΣ

ΙΑΤΡΟΣ—ΠΑΘΟΛΟΓΟΣ

Ἐγνατίας 87 — Τηλ. 11473.

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

Ν. Ι. ΚΑΝΤΖΟΣ

ΙΑΤΡΙΚΑ — ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΑ ΕΡΓΑΛΕΙΑ

Ὄργανα Χημείας—Μικροβιολογίας καὶ Πειραματικῆς

ΚΤΗΝΙΑΤΡΙΚΑ ΕΡΓΑΛΕΙΑ—ΦΑΡΜΙΚΑ ΕΞΑΡΤΗΜΑΤΑ

—ΝΟΣΙΚΑ ΕΙΔΗ ΑΝΤΙΔΡΑΣΤΗΡΙΑ—ΧΗΜΙΚΑ

ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΑΙ ΕΙΣΑΓΩΓΑΙ

Ἡ Νέα μας Διεύθυνσις

ΕΓΝΑΤΙΑ 122 ΤΗΛ 79-714-ΘΕΣΝΙΚΗ

ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΣΤΙΧΟΣ

ΑΝΑΘΕΜΑ Π' ΑΓΑΠΗΣΑ...

Ἀνάθεμα π' ἀγάπησα μιὰν [ὄμορφη δασκάλα!...

Μιὰ μέρα καὶ μιὰ χαραυγὴ [καὶ μιὰ καλὴ Δευτέρα

παίρνω τὴ στράτα τοῦ χωριοῦ [καὶ στὸ σχολιὸ πιαίνω.

—Ἄφσε, δασκάλα, τὸ χαρτί [κ' ἔλα νὰ παντρευτοῦμε!

—Κάτσ' ὡς νὰ πῶ τὰ γράμ- [ματα, νὰ πῶ καὶ νὰ τελειώσω,

κι' ὡς νὰ ξεπάξω τὰ παιδιά [κι' ὅλα τὰ μαθητούδια,

καρτέρει κι' ὡς νὰ στολιστῶ [καὶ νὰ γενῶ νυφοῦλα!

Ὥσπου νὰ πεῖ τὰ γράμματα, [διαβαίνει ὁ πρῶτος χρόνος·

κι' ὡς νὰ ξεπάξει τὰ παιδιά, [διαβαίνει κι' ἄλλος ἕνας·

κι' ὡς νὰ ντυθεῖ κι' ὡς ν' [ἀλλαχτεῖ, διαβαίνουν κι' ἄλ- [λοι πέντε!

Π. ΤΣΙΝΑΣ

ΜΕΛΙΣΣΟΚΟΜΙΚΑ ΘΕΜΑΤΑ

ΓΥΡΗ, ΑΛΕΥΡΟ ΣΟΓΙΑΣ, ΜΑΓΙΑ

Ἐπειδὴ ἡ φύση δὲν μπορεῖ νὰ προσφέρη τόσο γρήγορα τὴν ἀπαραίτητη γύρη γιὰ νὰ ἐξασφαλισθῆ τὸ καλὸ ξεκίνημα γιὰ τὸ γόνο, ὁ μελισσοκόμος γυρεύει ἕνα ἴσης ἀξίας ὑποκατάστατο.

Τὸ μέλι εἶναι τὸ στοιχεῖο ζωῆς γιὰ τὴ μέλισσα.

Ἀλλὰ γιατὶ νὰ μαζεύει ἡ μέλισσα γύρη;

Ἡ βασίλισσα γεννάει ἀπὸ τὴν ἄνοιξη ὡς τὸ φθινόπωρο 200.000 αὐγά. Τὰ σκουληκάκια, ποὺ βγαίνουν ἀπ' αὐτὰ μετὰ τρεῖς μέρες, πρέπει ἐπὶ 6 μέρες νὰ ἀπορροφοῦν ἀρκετὰ στοιχεῖα καὶ γιὰ τὴν διατήρησή καὶ γιὰ τὴν ἀνάπτυξή τους, γιὰ νὰ γίνουν τέλεια ἔντομα. Ἡ πρωτεΐνη ἀποτελεῖ τὴν βάση τους Καὶ αὐτὴ ἡ βασικὴ τροφὴ βρίσκεται στὴ γύρη. Χωρὶς πρωτεΐνη ἡ βασίλισσα δὲν μπορεῖ νὰ παράγη αὐγὰ καὶ ἡ μέλισσα δὲν μπορεῖ νὰ ἐκθρέψη γόνο. Ἀλλ' ἡ μέλισσα ἔχει ἀνάγκη γιὰ τὸν ἑαυτόν της πρωτεΐνες τὸ φθινόπορο γιὸ νὰ ἑτοιμάση, κάτω ἀπὸ τὸ ἀπὸ κιτίνη περίβλημά της, τὴν ἐφεδρεία λείπους καὶ πωωιεΐνης, ποὺ θὰ τὴν κρατήση πολὺ ζεστὴ τὸν χειμῶνα. Γι' αὐτὸ καὶ χρησιμοποιεῖ γύρη. Αὐτὸ τὸ ἀπόθεμα τῆς λειποπρωτεΐνης θὰ διατεθῆ στὴν ἄνοιξη, γιατὶ θὰ εἶναι πιὰ περιττό, ἀλλὰ θὰ χρησιμοποιηθῆ καὶ ἀλλοῦ, γιατὶ μὲ

"ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΧΑΛΚΙΔΙΚΗΣ,,
ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ
ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΕΝ ΠΟΛΥΓΥΡΩ

ΓΡΑΦΕΙΑ ΕΝ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ
Βαλαωρίτου 34
Τηλεφ. 79.025
ΜΕΛΟΣ ΤΗΣ ΕΝΩΣΕΩΣ: Ι.Δ.Ε.Ε.Τ Β.Ε.

ΕΤΗΣΙΑΙ ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ

Ἰδιωτῶν	δρχ. 60
Δήμων καὶ Κοινοτ.	» 150
Νομικῶν προσώπων	» 150
Τραπεζῶν Ἑταιριῶν	» 500
Ἐξωτερικοῦ (ἀεροπορικῶς)	δολλάρια 15

ΟΡΟΙ ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΩΝ
Γενικὰ ζητήματα δωρεάν. Διακηρύξεις, πλειστηριασμοί τὸ χιλιοστόμετρον δρχ. 1.30, Διαφημίσεις 0.60.

Χειρόγραφα, δημοσιευόμενα ἢ μή, δὲν ἐπιστρέφονται
Ὑπεύθυνος: ΝΙΚ. ΓΕΡΟΧΡΙΣΤΟΣ

ΟΙ ΤΡΕΙΣ ΙΕΡΑΡΧΑΙ

Ὑπὸ ΙΩΑΝΝΟΥ ΚΥΒΕΡΝΗΤΟΥ Δημοδιδασκάλου

Ἡ ἑορτὴ τῶν τριῶν Ἱεραρχῶν κάθε χρόνο προβάλλει στὸ προσκήνιο τοῦ ἑορτασμοῦ μὲ τὴν ἴδια θρησκευτικὴ εὐλάβεια, μὲ τὴν ἴδια χριστιανικὴ μεγαλοπρέπεια, μὲ τὴν ἴδια λατρεία, τὴν ἴδια κατάνυξι. Τὴν ὑποδεχόμεθα πανηγυρικά, γιὰ νὰ καθηλωθῆ τὴν ἡμέρα αὐτὴ νοῦς καὶ καρδία, ψυχὴ καὶ διάνοια στὸ περισπούδαστον ἔργον, στὴν ἄψογο αὐστηρὴ χριστιανικὴ ζωή των, στὸ λαμπρὸ στάδιον τῆς ἐνεργείας των, στὴν ἀκάματον δραστηριότητά των πού τόσο γιὰ τὸ χριστεπώνυμον πλήρωμά των ἐμόχθησαν καὶ ὅλο τὸ εἶναι των ἀφιέρωσαν.

Οἱ τρεῖς Ἱεράρχαι προβάλλουν στὸ στερέωμα τῆς θρησκείας μας, ὡς φαεινοὶ ἀστέρες τῆς ὀρθοδοξίας γιὰ ν' ἀκτινοβολοῦν τὸ φῶς τῆς ἀληθείας καὶ νὰ καταυγάζουν τὴν οἰκουμένην μὲ τ' ἀληθινὰ δόγματα τῆς πίστεώς μας Προβάλλουν στὸ προσκήνιο τῆς κοινωνικῆς ζωῆς, ὡς ὑπόδειγμα ἀρετῆς, καὶ ἠθικῆς γιὰ νὰ χαλιναγωγήσουν τὰ πάθη μας, καὶ νὰ μᾶς παρακινήσουν εἰς ἔργα ἀλτρουϊσμοῦ. Προβάλλουν ἀκόμη στὸ προσκήνιο τῆς παιδείας ὡς μελίρρυτοι διδάσκαλοι γιὰ ν' ἀναπλάσουν τὴν ἀνθρωπότητα μὲ τὴν ἀγάπη τοῦ γλυκὺ Ναζωραίου καὶ νὰ ἐναρμονίσουν τὸ πνεῦμα τοῦ Ἑλληνισμοῦ μὲ τὸ πνεῦμα τοῦ χριστιανισμοῦ

Μεγάλη ἡ μορφὴ των καὶ σημαντικώτατον τὸ ἔργον των μέσα σὲ μιὰ ἐποχὴ ταραχώδη καὶ τρικυμισμένη ἀπὸ τὰς αἱρέσεις τὴν εἰδωλαλατρείαν καὶ τὸν κοινωνικὸν μαρασμόν. Μεγάλες οἱ ὑπηρεσίες των καὶ ἡ ἐκκλησία μας δίκαια τοὺς ἐγκωμιάζει, ὡς τρεῖς μεγίστους φωστῆρας τῆς Οἰκουμένης ὡ μελιρρύτους ποταμοὺς τῆς σοφίας, διότι διὰ θεογνωσίας τὴν οἰκουμένην ἐπότισαν. Ἀλλὰ καὶ ἡ Ἑλληνικὴ Παιδεία, συνεπῆς πρὸς τὴν ἀποστολήν της δικαιατοὺς τιμᾷ καὶ τοὺς χαρακτηρίζει μεγάλους διδασκάλους τῶν γραμμάτων, διαπρυσίους κήρυκας τῶν εὐαγγελικῶν λόγων.

Οἱ τρεῖς Ἱεράρχαι ἐγεννήθησαν, ἵνα προσφέρουν τοὺς ἑαυτούς των διὰ τῆς Ἑλληνοχριστιανικῆς μορφώσεώς των καὶ τοῦ ἄκρως ἐφηρμοσμένου χριστιανικοῦ πνεύματος εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τῆς ἐκκλησίας καὶ τῆς παιδείας ἀποτέλεσμα τῶν ὁποίων ὑπῆρξε ἡ ἀνύψωσις τῶν γραμμάτων, ἡ διατύπωσις τῶν δογμάτων, ἡ αὐστηρότης τοῦ ἠθικοῦ βίου, τὸ μέγεθος τῆς φιλανθρωπίας.

Κατήγοντο ἀπὸ τὰ μέρη τῆς Ἀνατολῆς, ὅπου ὁ ἀρχαῖος Ἑλληνικὸς πολιτισμὸς καὶ τὸ Ἑλληνικὸν πνεῦμα τὸ ὁποῖον εἶχε μεταφερθῆ ἀπὸ τὴν ἐποχὴ τοῦ Μεγάλου Ἀλεξάνδρου ἦταν εὐρέως διαδεδομένα. Εἶναι τὸ ἴδιο Ἑλληνικὸ πνεῦμα, τὸ ὁποῖον εἶχε ἐνστερνισθῆ καὶ ὁ Ἀπόστολος Παῦλος καὶ μὲ τὴν πανοπλίαν τῆς Ἑλληνικῆς μορφώσεως ἤρχισε τὴν διδασκαλίαν τῆς Ἀγάπης τοῦ Ναζωραίου γιὰ ν' ἀναπλάση ὁλόκληρο τὴν ἀνθρωπότητα

Μὲ τὸ πνεῦμα αὐτὸ ἐγαλουχήθησαν ἐξ ἀπαλῶν ὀνύχων καὶ οἱ Τρεῖς Ἱεράρχαι ὑπὸ τῶν εὐγενῶν μητέρων των ἀφ' ἑνὸς καὶ στὶς ἀνθοῦσες τότε Ἑλληνικὲς σχολὲς ἀφ' ἑτέρου γιὰ νὰ διαπρέψουν εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τῆς ἐκκλησίας γενόμενοι Ἐπίσκοποι Ἀρχιεπίσκοποι Πατριάρχαι. Ὅλος ὁ βίος των ὑπῆρξε μία ἀκένωτος πηγὴ εὐεργεσίας καὶ φιλανθρωπίας πρὸς τὸν πάσχοντα καὶ ἀναξιοπαθοῦντα ἄνθρωπον. Εἰς τὴν ἐκκλησίαν διὰ τῆς εὐγλωττίας των ἐκαυτηρίασαν διασήμους αἱρετικούς, διὰ δὲ τοῦ παραδειγματός των καὶ τῶν αὐστηρῶν ἠθῶν των σ' ὅλη τους τὴ ζωὴ ἦταν ὑπόδειγμα τοῦ ζῆν κατὰ Χριστόν.

Γιὸ τὴν Ἑλληνικὴ ὅμως παιδεία ὑπῆρξαν πραγματικοὶ διδάσκαλοι τῶν γραμμάτων. Εἶναι αὐτοὶ οὗτοι ποὺ ἔγεφύρωσαν τὸ χάσμα μεταξὺ Χριστιανισμοῦ καὶ Ἑλληνισμοῦ, τοὺς συνέπτυξαν σὲ ἕν καὶ ἐδημιουργήθη ὁ Ἑλληνοχριστιανικὸς πολιτισμός, πρόδρομος καὶ θεμέλιον τοῦ μετέπειτα Εὐρωπαϊκοῦ πολιτισμοῦ. Χριστιασμὸς καὶ Ἑλληνισμὸς συνηνώθησαν σὲ ἕν γιὰ νὰ ἐπιφέρουν τοὺς ἀγλαοὺς καρπούς των στὴν πολυκύμαντον καὶ ταραχώδη ἐποχή, ποὺ ὁ Χριστιανισμὸς εἶχεν ἀνάγκη τοῦ Ἑλληνισμοῦ, ἀλλὰ καὶ ὁ Ἑλληνισμὸς τὴν ἀνάγκη τοῦ Χριστιανισμοῦ

Ὁ Χριστιανισμός, ἡ θρησκεία τῆς ἀγάπης, τῆς ἠθικῆς καὶ τῆς ἀρετῆς, χωρὶς τὶς ὑψηλὲς ἠθικὲς ἀρχὲς τοῦ ἀρχαίου Ἑλληνικοῦ πνεύματος κλονίζεται καὶ ἡ προσοχή, ὥστε ἀπ' αὐτὴ νὰ κρατήσουν μόνον ἐκεῖνες τὶς ὑψηλὲς ἠθικὲς ἔννοιες, ποὺ συνετέλεσαν στὴν ἐξύψωσι τοῦ Χριστιανισμοῦ, τὶς δὲ ὑπόλοιπες θεωρίες περὶ δωδεκαθέου ν' ἀποβάλλουν ὡς ἄχρηστες εἰς τὴν ἀνάπλασιν καὶ ἠθικοποίησιν τῆς κοινωνίας Μὲ τὸ ὑψηλὰ νοήματα τοῦ Ἑλληνισμοῦ ἐθεσπισαν τ' ἀκατάλυτα δόγματα τῆς θρησκείας μας

Ὅθεν δίκαια μνημονεύονται διδάσκαλοι τῶν γραμμάτων καὶ ἡ Ἑλληνικὴ Παιδεία εὐγνώμων πάντοτε πρὸς Αὐτοὺς κάθε χρόνο στὴ μνήμη τῶν εὐλαβικὰ καὶ ταπεινὰ θ' ἀποτίη τὸν φόρον τῆς τιμῆς καὶ τῆς εὐγνωμοσύνης.

ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ ΔΗΛΩΣΙΣ

Ὁ ὑπογεγραμμένος Ἀγγελίδης Παναγιώτης τοῦ Ἰωάννου κάτοικος Πυργαδικίων δηλῶ καὶ ὁμολογῶ ἐν πάσει εἰλικρινείᾳ ὅτι κατὰ τὰς ἐκλογὰς τοῦ 1958 ἔτους παρασυρθεὶς ἐψήφισα τὴν ΕΔΑ διότι ἐνόμισα ὅτι πρόκειται περὶ ἐθνικοῦ κόμματος.

Ἀντελήφθην ὅμως κατὰ τὸ διαρεύσαν χρονικὸν διάστημα ὅτι τοῦτο ἐργάζεται ὑπόλως καὶ σατανικῶς καὶ ὅτι εἶναι αὐτὸ τοῦτο τὸ ΚΚΕ, ἐργαζόμενον ἀντεθνικῶς καὶ προδοτικῶς κατὰ τῶν συμφερόντων τῆς Πατρίδος

Διὰ τοῦτο διαχωρίζω τὴν θέσιν μου, ἀποκηρύσσω τὸ κόμμα τοῦτο ὡς ἀντεθνικὸν καὶ τάσσομαι ἀνεπιφυλάκτως εἰς τὸ πλευρὸν τῆς ἐθνικόφρονος παρατάξεως καὶ προσκαλῶ τοὺς συγχωριανούς μου ὅσοι γελάστηκαν με τα ἀπατηλὰ συνθήματα τῆς ΕΔΑ καὶ τοῦ ΚΚΕ νὰ ἐπανέλθουν ὡς ἐγὼ εἰς τοὺς κόλπους τῆς Πατρίδος.

Ἐν Πυργαδικίοις τῇ 5—1—1961

Ὁ δηλῶν
ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΑΓΓΕΛΙΔΗΣ

ΤΟ ΚΑΣΤΡΟ

Νυχτώθηκα περπατῶντας ἀπὸ ἕνα χωριὸ σ' ἄλλο. Περπατοῦσα σιγὰ καὶ κύταζα γύρω μου. Ἦταν μιὰ χειμωνιάτικη νύχτα ξάστερη μὲ ἥσυχη καὶ κρύα ἀτμόσφαιρα. Ἔνοιωθα πεθαμένη τὴ φύση σκεπασμένη ἀπ' τὴν κρυάδα τοῦ θανάτου. Ἂν καὶ σ' αὐτὰ τὰ βορεινὰ μέρη ἀόμα καὶ πεθαμένη ἡ φύση ξαίρει νὰ κρατάη κάποια θεαματικότητα ὅμως κεῖνη τὴ βραδυὰ ἡ βουβαμάρα πλάκωσε τὴν καρδιά μου καὶ δυνάμωσε ἕνα σφίξιμο ποὺ ἔνοιωθα.

Εἶναι ὄμορφα νὰ περπατᾶς τὴ νύχτα, νὰ σκέττεσαι νὰ θυμᾶσαι καὶ νὰ μελαγχολεῖς

***

Σὲ μιὰ στροφὴ πρὶν μπῆς στὸ μικρὸ χωριὸ ποὺ φωλιάζει σιὰ ρίζα τῶν λόφων δίπλ ἀπὸ μιὰ νεροσυρμη ἀνάμεσα σὲ μιὰ συστάδα ἀπὸ κισσανιες, σὰν ποιοσέξης καλὸ θὰ διακρίνης ἕνα χτίριο σαρωβαλιασμένο, τεσσερες τοῖχοι ξεροί γυμνοί, κατασκέπαστοι ἀπὸ κισσούς, τέσσερες τοῖχοι ψηλὰ ποὺ προβάλλουν μισ ἀπὸ ἕνα σωρὸ πέτρες σκεπασμένες ὅλες μὲ πυχειὰ βρύα σὰν μαλακὲς σκοῦφες, τόσο ψηλὰ ποὺ ξεπερνοῦν καὶ τὶς ψηλότερες ἀτ' τὶς κασταιιές. Οἱ κισσανιὲς φανάζουν σὰ νύχτα σὰ γίγαντες ποὺ φυλάγουν τὸ ἔρει πωμένο χτίριο. Σὰ ρωτήση ὁ προβατάρη ποὺ τραγουδάει ξέγνοιαστος παράμερα θὰ καθίση σὲ μιὰ πέτρα μὲ τὴ γκλίτσα στὸ γόνατα, θὰ σιρίψη ἕνα τσιγάρο καὶ θὰ σ' ἀρχίση ἀργὰ καὶ μ' ἁπλὰ λόγια μιὰ ἀτέλειωτη ἱστορία.. «Ἐδῶ πρὶν ἀπὸ χρόνια στέκονταν κάστρο ψηλό..»

Στὸ κάστρο τὰ χρόνια τὰ παλιὰ Ρηγάδες κι' ἀρχοντοι ζοῦσαν καὶ βασίλευαν στὸν τόπο ἄλλοι καλοὶ κι' κολωσυνάτοι κι' ἄλλοι ἄγριοι καὶ φτονεροί. Τὰ χρόνια τὸ παλιὰ ἔζησε κ' ἕνας βασιλιᾶς τρανὸς κι' ὅλα τὰ βουνὰ κι' ὁ κάμπος ὅλος καὶ τὰ χωριὰ κι' οἱ πολιτεῖες γύρω ἦταν δικές του. καὶ βασίλευε συνετὰ κι' ἦτα ἕνας γερο—σοφὸς βασιλιᾶς ποὺ τὸν ἀγαποῦσαν ὅλοι.

Στὸ κάστρο ὅλα ἦταν ἥσυχα μόνο ποὺ ὁ βασιλιᾶς μὲ τὸν τρανὸ στρατό, μὲ τὸ φουσᾶτα μὲ τὰ πλούτια καὶ μὲ τὰ δυὸ βασιλόπουλά του, τὰ ξακουστὰ γιὰ τὴν παλληκαριά τους σ' ὅλα τὰ βασίλεια, ὅσο γερνοῦσε καὶ λιγόστευαν οἱ μέρες του ἔπεφε σὲ συλλογή, καὶ σκέφτουνταν πὼς θὰ πέθαινε χωρὶς ν' ἀφήση τὸ λαό του ἥσυχο κι' ἀναπαμένο...

Στὴν Ἀνατολή, κοντὰ ἀπὸ κεῖ ποὺ βγαίν' ὁ ἥλιος τὴν αὐγή, πίσ' ἀπ' τὸν γιγαντα το γυμνὸ τὸν Ἄθωνα, χρόνια ὁλόκληρα λησῆς φοβερὸς εἶχε τὴ φωλιά του, σταματοῦσε τὸ καράβια ποὺ κατέβαιναν ἀπ' τὴ Μαύρη Θάλασσα καὶ κουβαλοῦσαν τοῦ κόσμου τὰ καλα γιὸ τὸν τρανὸ τὸ βασιλιᾶ καὶ τ' ἄφηνε νὰ φύγουν ἀδειανά Κι' ὅμως κανένας δὲν δίνονταν νὰ σκοτώση τὸ φοβερὸ λησὴ ποὺ φώλιαζε στὰ φαράγγια τοῦ Ἄθωνα Ἔστειλε ὁ βασιλιᾶς τὸ γυιό του τὸν ἕνα μὰ δὲ ματαγύρισε.

Ὁ ἄλλος ἔφυγε μοναχός του. Κι' εἶπε στὸν πατέρα του.

—Βασιλιᾶς δὲ γίνομαι. Κορῶνα δὲ φορῶ ποὺ δὲ μ' ἀξίζει. Τὴν εὐχή σου δός μου ἢ τὸ λησὴ σκοτώνω ἢ δὲ ματαγυρνῶ στὸ βασίλειο. Ὕστερα χαιρέτησε τὴν ἀγαπημένη του ποὺ τὴν ἀγαποῦσε ἀπ' τὰ μικρὰ τά χρόνια του. Ἐκείνη λυπήθηκε ποὺ ἔφευγε. Καὶ τὸν ἀποχωρίστηκε κλαίγοντας:

Σῦρε, νὰ μὲ θυμᾶσαι,
καὶ νἄρθης νικητὴς
κορῶνα νὰ φορέσης
διαμαντοστόλιστη.

Καὶ τὸ βασιλόπουλο ἔφυγε κατὰ τὴν Ἀνατολή. Σὰν πέρασε τὸν κάμπο, περπάτησε τὰ βουνὰ κι' ἔφτασε στὴν κορφὴ τοῦ τρανοῦ βουνοῦ, βρῆκε τὸ φοβερὸ λησή, ἕναν γίγαντα ὡς ἀπάνω. Τρεῖς μέρες λένε πὼς πάλευαν μοναχοί τους. Οἱ δυνατοὶ ἀέρηδες ποὺ φυσοῦν ἀπ' ὅλες τὶς θάλασσες ἐκεῖ ἀπάνου σταμάτησαν. Ὅμως λένε ἀκόμα πὼς ὁ λησὴς ἦταν καὶ μάγος καὶ πῆρε τοὺς ἀέρηδες μὲ τὸ μέρος του κι' ἔβυλε τὴ δυνατὴ νοτιὰ καὶ πῆρε τὸ βασιλόπουλο καὶ τ' ὄφερε κάτου στὴ χερσόνησο. Ἐκεῖ τ' ἄμοιρο κάθησε κ' ἔκλαψε κι' ὕστερα πῆρε ἀπόφαση νὰ μείνη μακρυὰ ἀπ' τὸν κόσμο, κι' ἔτσι πέρασε τὴ ζωή του στὴν ἐρημιά. Οἱ πρῶτοι καλογεροὶ ποὺ πῆγαν στὸ Ὄρος ὕστερ' ἀπὸ χρόνια λένε πὼς βρῆκαν σ' ἕνα ἀπομερο μέρος τὸ πεθαμένο βασιλόπουλο

Ὁ πατέρας ὁ γερο—Βασιλιᾶς πέθανε θὲς ἀπὸ γηρατειά, θὲς ἀπ' τὸν καμό του Καὶ τότε στὸ βασίλειο γινηκε ἀναμπουμπούλα καὶ σκόρπισε τὸ κρατος καὶ μάλλωναν οἱ τρανοὶ ποιὸς νὰ μπῆ βασιλιᾶς. Ἀπάνω σ' αὐτὰ ὁ λησὴς ἀπ' τὴν Ἀνατολὴ ἦρτε μιὰ βραδυὰ μὲ στρατὸ ἔσφαξε κόσμο, ἅρπαξε ὅτι βρῆκε, ἔβαλε φωτιὰ στὸ κάστρο κι' ἔφυγε Ἔτσι τὸ κάστρο καταστράφτηκε. Τοῦ βασιλόπουλου ἡ ἀγαπημένη μέχρι τὰ τελευταῖα της χρόνια τριγουδοῦσε στὸ καμμένο κάστρο, ἔκγαιγε, ἔσβυνε κι' ἔλυωνε σὰν τὸ κερὶ καὶ παρακαλοῦσε τὸ Θεό..

Κάνε μ' ἕνα λουλούδι
τὸ φτωχότερο
ποὺ νἄμαι δίχως χρῶμα,
δίχως μυρουδια,
καὶ μοναχὰ νὰ κλαίω
τὴν ἀγάπη μου...

Καὶ τὴ ἔκανε τὸ σκάρφο, τὸ φτωχὸ λουλούδι ποὺ δὲν ἔχει οὔτε χρῶμα, οὔτε εὐωδία καὶ τὰ φύλλα του παντοτεινὰ εἶναι φορτωμένα δροσοσταλιδες χοντρὲς σὰ δάκρυα..

Ὁ λησὴς ἁρμάτωσε ἕνα καράβι καὶ γύριζε στὶς θάλασσες...

***

Ἂν συναντήσεις κι' ἄλλον μέσ' τὴ νύχτα θὰ σοῦ πῆ μιὰ ἄλλη ἱστορία γιὰ τό κάστρο. Στὸ μικρὸ χωριὸ ὁ κόσμος δένει τοὺς θρύλους του καὶ τὰ παραμύθια του μὲ τὸ ἀπομεινάρι αὐτὸ ἀπὸ μιὰ ἐποχὴ ποὺ πέρασε Οἱ γρηὲς στὰ κεφαλόσκαλα, παρέες, τὰ βράδυα λένε ὅσα θυμοῦνται ἀπ' τὶς γιαγιάδες τους γιὰ νὰ συζητοῦνται κι' ὕστερ' ἀπ' τὸ θάνατό τους. Αὐτὸ γίνεται πάντα καὶ τὰ χρόνια περνοῦν... Καὶ τὸ κάστρο εἶναι πάντα ἐκεῖ. Σιμὰ στὰ τελευταῖα σπίτια τὰ βλασταρά κια ἀπὶ τις καστανιὲς καὶ τὰ βρύα π' τὶς πέτρες ἀσημίζουν ἀπ' τὸ φῶς τοῦ φεγγαριοῦ καὶ τὸ κάστρο ξεπετιέται πελώριο καὶ σκοτεινό, πάν' ἀπ' τὶς ψηλότερες κορφὲς τὶς γυμνωμένες ποὺ στέκουν ἀσάλευτες. Εἶναι ὅλο μυστήριο καὶ σὰν καρφώσης τα μάτια σου στὰ πρασινισμένα ντοὺβάρια του, το μυστήριο σου ἀνασκαλεύει παληὲς ἱστορίες, θρύλους, παραμύθια, βασιλιοδες, καὶ ρηγιοδες. Σαν κοιτάξης στὶς κλαδαριές, στὸ ριζὰ τοῦ λόφου, ποὺ στέκουν μέσ' τὴ νύχτα μὲ ἀκαθόριστα σχήματα θὰ νσμίσης πὼς εἶναι κοβαλλάρηδες ποὺ ὑρθώνονται σιωπηλοὶ καὶ κοιτοζουν κατὰ τὸν κάμπο καὶ κατὰ τὸ κάστρο Τὰ λίγα κίτρινα φύλλα τους παίρνουν μιὰ παράξενη ἀπόχρωση. Παράμερα, στὶς καλαμιὲς ὁ προβατάρης θ' ἀποσώνη τὸ τραγοῦδι του κοιτάζοντας κατὰ τὸν οὐρανὸ μὲ τὴν κάπα ριχμένη στὸν ἕνα ὦμο καὶ μὲ τὴν γκλίτσα σὰν σταυρωμένος...

Καὶ μέσ' ἀπ' τὰ χαλάσματα θ' ἀκούσης τὸ τσίριγμα ἀπὸ κάποιο πουλὶ ποὺ παραμιλάει στὸν ὕπνο του... Μ—Χ.

ΕΥΘΥΜΕΣ ΙΣΤΟΡΙΕΣ

ΟΤΑΝ Η ΦΙΛΟΞΕΝΙΑ ΠΕΡΝΑ ΤΑ ΟΡΙΑ!

Τοῦ Συνεργάτου μας κ. ΓΑΡ. ΓΑΡΟΦΥΛΛΟΥ

Ποτὲ δὲν χαρακτηρίσιηκε ὁ Ἕλληνας ἀφιλόξενος. Ποτὲ δὲν τοῦ δόθηκε αὐτὴ ἡ μομφὴ καὶ περισσότερο μάλιστα στὸν Ἕλληνα τῆς ὑπαίθρου, τοῦ χωριοῦ, τοῦ Ἑλληνικοῦ χωριοῦ Ἀνέκαθεν ὁ Ἕλληνας ἦτο φιλόξενος καὶ πρόσχαρος στὸν ξένο. Ἀνέκαθεν ἔδειχνε τὴν χαρά του ὅταν τοῦ δίνοταν ἡ εὐκαιρία νὰ φιλοξενήση καὶ περιποιηθῆ ἕναν συνάνθρωπο του. Ἄλλωστε αὐτὸ τὸ ἔχομε «κρυφὸ καμάρι» ἐμεῖς οἱ Ἕλληνες Καὶ αὐτὸ βρίσκουν οἱ ξένοι οἱ Εὐρωπαῖοι, στὴν Ἑλλάδα. Αὐτὸ ποὺ δὲν ὑπάρχει πουθενά Γιατὶ ἡ φιλοξενία γεννήθηκε καὶ ζῆ μόνο στὴν Ἑλλάδα. Εἶναι γένημα καὶ θρέμα τῆς Ἑλλάδος εἶναι στενὰ συνδεδεμένη μὲ τὴν γῆ μας, μὲ τὶς παραδόσεις, μὲ τὰ ἤθη καὶ ἔθιμά μας.

Ἕλλην σημαίνει φιλοξενία καὶ φιλόξενα Ἕλλην.

Κάνω τὶς σκέψεις αὐτές, τὶς ὁπῖες καὶ μεταφέρω σήμερα στὴν στήλη μας, ἐξ αἰτίας μιᾶς εὔθυμης ἱστορίας: τὴν ὁποία διαβασα αὐτὲς τὶς ἡμέρες ποὺ τὸ «πολικὸν ψῦχος» μὲ εἶχε κλείσει μέσα. Τὴν ἱστορία αὐτήν, τὴν ὁποία καὶ δημοσιεύω πιο ἄτω, τὴν γράφει καὶ πάλι ὁ εὐθυμογραφος κ. Καραμά ου.

Νομίζω ὅτως ὅτι εἶναι «φανταστική» διοτι ποιὲ ὁ χωρικός μας δὲν προβαίνει σὲ τέτοιο εἶδος «περιποιησιν» ὅσον καὶ ἂν ἡ φιλοξενια περάση τα ὅρια της.

*

Πήγαινε νὰ σκόση ἀτ' τὸ κακό του ὁ μπάρμπα—Θανάσης. Κοντὰ στὶς τοσες σκοτοῦρες του, εἶχε καὶ κεῖνον τὸν κουμπάρο, τὸν Εὐριπίδη ἀπ τὴν Ἀθήνα, ποὺ δὲν ἔλεγε νὸ ξεκολλήση ἀτ' τὴ μεση. Πραγματικὸ βασανο εἶχε καταν ἡ νει Τάχατες πὼς τοὺς πόναγε, ἐρχότανε γιὰ μιὰ μέρα νὰ τοὺς δῆ, κι' ἐκεῖνος ἐκόλλαγε ὁλόκληρες βδομάδες. Ἀνακατευόντουσαν μὲ σύγχυσι τα μουστάκια τοῦ μπαρμπα—Θανάση καὶ ἡ γλῶσσα του μουρμούριζε ἄκα ἀληπτες φράσεις, καταριῶντας τὴν ὥρα καὶ τὴν στιγμή, ποὺ φιλοδόξησε κουμπάρο ἀπ' τὴν «Ἀθήνα».

Τούτη τὴ φορὰ μάλιστα, τὸ ἐπισκεπτήριο τοῦ κουμπάρου του τοῦ Εὐριπίδη, κόντευε νὰ κλείση τοὺς τρεῖς μῆνες. Ξεπλωμένος μὲ ἄνεσι πλάϊ στὸ παραγώνι, δὲν ἔδειχνε κάν, πὼς θὰ ἰὸ κουνήση μιὸ μέρα ἀπ' τὸ χωριό. Πὼς νὰ τοῦ τὸ πῆ κατάμουτρα ὁ μπάρμπα—Θανάσης μαθές Ἤτανε ντροπῆς, ὅσο νὰ πῆς, γι' αὐὸ τοῦφερνε ἀπ' ἔξω—ἀπ' ἔξω τὴ κουβέντα.—Κουμπάρε μ' μήπους ἀπουθήμησες τὴν Ἀνθήνα;—Τὶ λὲς τώρα κουμπάρε μου. Ὑπάρχει ὥραιότερα ἀπὸ τὸ χωριό; Σκυλὶ ὁ μπάρμπα—Θανάσης. Τὰ πράγματα δεικνανε καθαρά, πὼς ὁ κουμπάρος ὁ Εὐριπίδης, τὄχε σκοπὸ νὰ κάτση καὶ τὸν χειμῶνα —Ἀμ δὲ θὰ σὶ γένι ἡ πεθυμία σου, μουρμούριζε ὅλο, φούρκα ὁ μπάρμα—Θανάσης Πολλὰ μ' ἤφαγες ὡς ἰδῶ. Ὕστερις ἰέχου στὴ μέση γυναῖκα, κὶ δὲν μὶ χρειάζιτι δεύτερου κεσέμ'.

Τὸ ἴδιο βράδυ, τὸ ζήτημα τοῦ κουμπάρου του τοῦ Εὐριπίδη, συζητήθηκε ζωηρὰ στὸ μικρομάγαζο τοῦ χωριοῦ —Ὥστι τοῦ λοιπόν, κούρνισσι μὲ τοῦ ζόρ; ἀπεφάνθη ὁ πρόεδρος τῆς κοινότητος.- Ναί, νσί, μὲ τοῦ ζόρ' ἐπιβεβαίωνε μὲ ὅλο τὸ πεῖσμα τοῦ ὁ μπάρμπα—Θανάσης.

Τὸ θεμὸ ἦταν πολὺ σαβαρὸ καὶ συζητήθηκε ἀρκετὴ ὥρα, ὥσπου στὸ ἔλος, τὸ πονηρὸ μυαλὸ τοῦ προέδρου, ἐπινοήθη ἕνα εὐφυέστατο σχέδιο Ὅπως φαίνεται τὸ σχέδιο θάτην πολὺ πετυχημένο, διότι ἡ γνώμη ἑνὸς γηραλέου χωρικοῦ προεξόφλησε τὴ τύχη τοῦ κουμπάρου, τοῦ Εὐριπίδη μὲ μιὰ διόλου κολακευτικὴ φράσι

—Μωρὲ λύκους, ποὺ θὰ σὶ φάει..

*

Τὸ ἄλλο ἀπόγευμα, κοντὰ τὴ δύση τοῦ ἡλίου, ἡ καμπάνα τοῦ χωριοῦ χτυποῦσε δαιμονισμένα Ἡ ἀσυνήθιστη αὐτὴ κωδονοκρουσία ἔκανε τοὺς χωρικούς, νὰ βγοῦν ἔξω «ἀνήσυχοι»

Κάποιο τρανὸ χαμπέρι θὲ νἄχε νὰ τοὺς πῆ ὁ τελάλης.

—Τὶ τρέχει κουμπάρε—Θανάση: Ρώτησε σασισμένος ὁ Εὐριπίδης. Ὁ ἄλλος μισόκλεισε τὸ μιτια του μὲ πονηράδα.—Ἐμ σᾶμπους κὶ γὼ ξέρου;

Ξαναχτύπησε ἀκόμη μερικὲς φορὲς ἡ καμπάνα καὶ ὕστερα ἀκούστηκε ἡ φωνὴ τοῦ τελάλη, βροντερὴ καὶ τρομερὴ διαλαλώντας τὸ μαντάτο —«Συμφώνως τοῦ ἔθιμου τοῦ χωριοῦ μας, κὶ διὰ λόγους ὅπους εὐδοκουμίσει ἡ χρουνιά, παρακαλοῦντι ὅσοι ξένοι βρισκουντι ἐντὸς τοῦ χωριοῦ, νὰ ἐγκαταλείψουντις αὐτοῦ τοῦ ταχύτερου διότι αὔριον βγαίνουμι στοῦ σπόρου ου ου ου ου».

—Πῶς λέει; Ξαφνιάστηκε ὁ Εὐριπίδης

—Δυστουχῶς κουμπάρε μ' εἶνι τοῦ ἔθιμου τέτοιου Ὁ Εὐριπίδης ἄλλοξε χρῶμα, δαγκώθηκε καὶ ξαναρώτησε—Κι' ἂν μείνω ὡς τὴ Κυριακὴ πειράζει;

—Μακάρ' νὰ γενόταινε κουμπάρε μ' ὅμους δὲν γινιτι σὶ λιέου. Μὲ τοῦ χάραμα, οὗλοι οἱ συγχωριανοί μ' μαζὶ μὲ τοῦ πρόεδρου. θὰ ψάξουνι τσαρδὶ στοῦ τσαρδί, κὶ θἄναι κρῖμα νὰ σὶ σκοτώσουν

—Μὰ ἂν εἶναι ἔτσι κουμπάρε μου νὰ φύγω ἀπὸ τώρα. Μόλις καὶ δὲν γέλασε ὁ μπάρμπα—Θανάσης

—Σῶπα βρὲ ἀδελφέ, ποὺ θὰ φύβγης αὐτὴνι τὴν ὥρα.—Μή μὲ δοῦνε κουμπάρε μου.

—Πομόνεψε σύ, κὶ τὴ χαραὴ θὰ σὶ κουμσντάρου. Θὰ σὶ φορτώσω στὴ μούλα, πλάϊ στοῦ σπόρου κὶ θὰ σὶ ξιβγάλου μιὰ χαρά.

Πέρασε ἀνήσυχη γιὰ νὸν κουμπάρο τὸν Εὐριπίδη ἐκείνη ἡ βραδυά. Πρωῖ—πρωῖ πρὶν ἀκόμη καλὰ ἀέξη, ὁ μπάρμπα—Θανάσης σαμάρωσε τὴ μούλα του, φόρτωσε ἀπ' τὄνα πλευρὸ τὸ σπόρο καὶ τ' ἀλετρικὰ κι' ἀπ' τ' ἄλλο κανόνισε ὄμορφα—ὄμορφα τὸν κουμπάρο.

—Εἶσι καλὰ κουμπάρε μ'.

Καλά, καλὰ εἶμαι, μουρμούρισε ὁ Εὐριπίδης, μονάχα προσεέχνο μὴ μοῦ κουβεντιάζης στὸ δρόμο καὶ προδοθοῦμε.

—Γιὰ κουτάβ' μὶ πέρασις;

Ἔφεξε πιὰ καλὰ καὶ στὶς ροῦγες τοῦ χωριοῦ εἶχε ἀρχίση νὰ ζωηρεύη μιὰ ἀσυνήθιστη κίνησι. Κάθε τόσο συναντοῦσαν μπουλούκια τοὺς χωρικούς, ποὺ πήγαιναν στὰ χωράφια τους καὶ ἀντάλλαζαν θερμὲς εὐχὲς γιὰ τὴν ἐπιτυχία τῆς σπορᾶς.

—Καλὰ μπεριχέτια μπάρμπα—Θανάση!

Καὶ ιὴν ἴδια στιγμή, μιὰ γερὴ ραβδιὰ ἔπεφτε στὸ σακκί.

Ἰφχαριστῶ, ὁ ὁμοίους σας τοὺς ἀπαντοῦσε αὐτὸς καὶ ὅλο τοὺς ἔδειχνε τὸ δεξιὸ σακκὶ μὴ τύχη καὶ λαθέψουνε.

Ὥστου νὰ βγοῦν στὴν ἄκρη τοῦ χωριοῦ ἡ ράχη τοῦ κουμπάρου τοῦ Εὐριπίδη μαύρισε γιὰ καλά:

Στὸ χωρισμό, ὁ μπάρμπα—Θανάσης δὲν παρέλειψε νὰ κάνη καὶ τὸν συγκινημένο.

—Στοῦ καλὸ κουμπάρε μ' τοῦν ἄλλου μῆνα σὶ περιμένουμι!!

—Πέρασαν ὅμως πολλὰ χρόνια κι' ὁ κουμπάρος ὁ Εὐριπίδης δὲν ξαναπάτησε στὸ χωριό.

*Νέος ἢ Δεσποινὶς

ΠΑΡΑΤΕΙΝΕΤΑΙ Ἡ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΕΚΛΟΓΙΚΟΥΣ ΚΑΤΑΛΟΓΟΥΣ

ΑΘΗΝΑΙ 28 — Ὑπεγράφη ἀπόφασις τοῦ ὑπουργοῦ ἐσωτερικῶν κ. Μακρῆ διὰ τῆς ὁποίας παρετάθη μέχρι 15ης Φεβρουαρίου, ἡ λήγουσα τὴν 31ην Ἰανουαρίου προθεσμία ἀναθεωρήσεως τῶν ἐκλογικῶν καταλόγων διὰ τὴν ἐγγραφὴν εἰς αὐτοὺς ὅσων συνεπλήρωσαν τὸ 21ον ἔτος τῆς ἡλικίας των ἀνδρῶν καὶ γυναικῶν.

Ἀνεκοινώθη, ὅτι ἡ προθεσμία αὕτη θὰ εἶναι ἡ τελευταία, καλοῦνται δὲ πάντες οἱ μὴ ἐγγραφέντες ὅπως σπεύσουν ἐντὸς τῆς προθεσμίας ταύτης ν' ἀποκτήσουν τὸ ἐκλογικόν των δικαίωμα Ὑπενθυμίζεται εἰς τοὺς ἐνδιαφερομένους ὅτι ἡ ἐγγραφὴ βάσει τοῦ νόμου εἶναι ὑποχρεωτική, κατὰ δὲ τῶν μὴ συμμορφουμένων ἢ ἀμελούντων ἀσκεῖται αὐτεπαγγέλτως ὑπὸ τῶν οἰκείων εἰσαγγελέων δίωξις καὶ ἐπιβάλλονται ἐκτὸς τῶν χρηματικῶν ποινῶν καὶ φυλάκισις. Ἐπίσης ἐπιβάλλεται στέρησις τῶν δικαιωμάτων τοῦ ἐνοικιοστασίου καὶ τῆς ἐκδόσεως ἀστυνομικῆς ταυτότητας.

Ἀριθμ 11 924

ΑΠΟΔΕΙΚΤΙΚΟΝ

Ἐν Πολυγύρῳ σήμερον τὴν (25) εἰκοστὴν πέμπτην τοῦ μηνὸς Ἰανουαρίου τοῦ χιλιοστοῦ ἐννεακοσιοστοῦ ἑξηκοστοῦ πρώτου 1961 ἔτους, ἡμέραν Τετάρτην καὶ ὥραν 5 μμ ὁ ὑποφαινόμενος Αὐγερινὸς Γεωργίου Χαλάτης Δημόσιος Κλητὴρ τῶν ἐν Χαλκιδικῇ Πρωτοδικῶν κάτοικος Πολυγύρου τῇ ἐγγράφῳ παραγγελίᾳ τοῦ κ Κωνσταντίνου Γεροχρίστου κατοίκου Πολυγύρου πληρεξουσίου δικηγόρου τῆς ἐνεργούσης Κυριακῆς συζ. Φωτίου Νεοφωτίστου, τὸ γένος Ὀρ ἰλ Ὀροκλίδου κατοίκου Σημάντρων μετέβην καὶ ἐπέδωκα πρὸς τὸν κ. Εἰσαγγελέα τῶν ἐν Χαλκιδικῇ Πρωτοδικῶν διὰ τὸν ἀγνώστου διαμονῆς Φώτιον Νεοφώτιστον τῆς ἀπὸ 25 Ἰανουαρίου 1961 ἐν αὐτογράφῳ Ἀγωγὴν τῆς πρώτης κατὰ τοῦ συζύγου της Φωτίου Νεοφωτίστου τέως κατοίκου Κορκάρας καὶ ἤδη ἀγνώστου διαμονῆς καὶ ἐνώπιον τοῦ Πρωτοδικείου Χαλκιδικῆς ἀπευθυνομένης δι' ἧς αἰτεῖται. Νὰ γίνῃ δεκτὴ ἡ παροῦσα ἀγωγή της. Νὰ κηρυχθῇ λελυμένος ὁ μεταξὺ αὐτῆς καὶ τοῦ συζύγου της ὑφιστάμενος γάμος καὶ νὰ καταδικασθῇ εἰς τὴν δικαστικὴν δαπάνην. Μετὰ κάτωθι ταύτης καὶ ὑπ' ἀριθ. 4 τῆς 25 Ἰανουαρίου 1961 πράξεως καταθέσεως ὑπὸ τοῦ ἀνωτέρω πληρεξουσίου δικηγόρου ἐνώπιον τοῦ ὑπογραμματέως τῶν Πρωτοδικῶν Γ. Ζογλοπίτη καὶ ὡρίσθη ἡμέρα συζητήσεως ἡ 22 Μαρτίου 1961 ἡμέρα Τετάρτη καὶ ὥρα συνήθης τῶν πολιτικῶν συνεδριάσεων. Ὡς καὶ μετὰ κάτωθι ἑαυτῆς παραγγελίας τοῦ πληρεξουσίου δικηγόρου πρὸς ἐπίδοσιν τὴν παροῦσαν πρὸς τὸν κ. Εἰσαγγελέα τῶν ἐν Χαλκιδικῇ Πρωτοδικῶν διὰ τὸν ἀγνώστου διαμονῆς Φώτιον Νεοφώτιστον, πρὸς γνῶσιν του καὶ διὰ τὰς νομίμους συνεπείας.
Καὶ εἰς ἔνδειξιν ὁ παραλαβὼν Εἰσαγγελεὺς Παναγιώτης Χάντζος ὁ Δ Κλητὴρ Αὐγ. Χαλάτης. Δημοσιευθήτω διὰ τῆς ἐν ταύθα ἐκδιδομένης ἐφημερίδος «ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΧΑΛΚΙΔΙΚΗΣ». Ἐν Πολυγύρῳ τῇ 25 Ἰανουαρίου 1961. Ὁ Εἰσαγγελεὺς Πρωτοδικῶν (Π. ΧΑΝΤΖΟΣ)

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ

Ἀνακοινοῦται ἐκ μέρους τοῦ Γυμνασίου καὶ τοῦ Δημοτικοῦ Σχολείου Πολυγύρου ὅτι τὴν 30ην Ἰανουαρίου, αὔριον Δευτέραν, ἑορτὴν τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν, θὰ τελεσθῇ πανηγυρικὴ λειτουργία ἐν τῷ Μητροπολιτικῷ Ναῷ, χοροστατοῦντος τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Κασσανδρείας κ.κ. Συνεσίου, μετὰ τὸ πέρας τῆς ὁποίας θὰ ἀκολουθήσῃ δεξίωσις μετὰ συντόμου σχολικῆς παραστάσεως, ἐν τῇ αἰθούσῃ τελετῶν τοῦ Δημοτικοῦ Σχολείου

Ἀφ' ἑσπέρας τὴν παραμονὴν ψαλήσεται μέγας ἑσπερινός.

Αἱ διευθύνσεις Σχολείων Γυμνασίου καὶ Δημοτικοῦ

ΑΙ ΑΡΧΑΙ ΑΠΑΝΤΟΥΝ

ΤΙ ΓΙΝΕΤΑΙ ΕΙΣ ΤΟΝ ΤΟΜΕΑ ΤΗΣ ΟΔΟΠΟΙΪΑΣ

Ὑπεγράφη ἡ ἀπόφασις παραχωρήσεως 3.000 στρεμ. εἰς τοὺς ἀκτήμονας Σάρτης

Εἰς ἀπάντησιν τῶν δημοσιευθέντων δύο τελευταίων ἄρθρων τῆς ἐφημερίδος μας ὅσον ἀφορᾷ τὰς ἀνάγκας τοῦ ὁδικοῦ δικτύου τοῦ νομοῦ καὶ τὴν καθυστέρησιν τῶν διανομῶν εἰς ἀκτήμονας καλλιεργητὰς ἡ νομαρχία Χαλκιδικῆς μᾶς ἀπέστειλεν τὴν κατωθι ἀνακοίνωσιν:

Α.' ΟΔΙΚΑΙ ΑΡΤΗΡΙΑΙ

ΒΟΡΕΙΟΣ ΧΑΛΚΙΔΙΚΗ

Ὑπὸ στρατιωτικῶν μονάδων συνεχίζεται ἡ ἐκτέλεσις τῶν χωματουργικῶν ἔργων παρὰ τὰς δυσμενεῖς καιρικὰς συνθήκας, μὲ τὴν βελτίωσιν δὲ τοῦ καιροῦ θὰ ἐνταθῶσι αὗται σπουδαίως Πρόκειται ὡς γνωστὸν περὶ ἐκτεταμένων ἐδαφικῶν μεταβολῶν ὥστε ἡ ὁδὸς αὕτη μὲ τὰ γενομένας παραλλαγὰς εὐθυγραμμισεις καὶ διαμορφώσεις νὰ ἀποβῇ ὁδικὴ ἀρτηρία ἀνταποκρινομένη εἰς τὸ ὕψος τοῦ μεγάλου της τουριστικοῦ ἐνδιαφέροντος.

Ἑπομένως ἐὰν ἐσημειώθη καθυστέρησις ὅσον ἀφορᾷ τὰ χρονικὰ ὅρια ἀποπερατώσεως ταύτης, τοῦτο ὀφείλεται εἰς τὴν ἰδιάζουσαν φύσιν καὶ τὴν ἰδιορρυθμίαν ἣν ἐμφανίζει ἡ ἡ ὁδὸς αὕτη Θὰ διέφερεν τὸ ζήτημα ἐὰν ἠκολουθήτο ἡ ἰδία παλαιὰ χάραξις μὲ τὰς μεγάλας ὅμως ἐδαφικὰς ἀνωμαλίας, ὅτε ἀσφαλῶς ἤδη θὰ προσήγγιζεν ὁ χρόνος τῆς ἐγκαινιάσεως ταύτης.

ΝΟΤΙΟΣ ΧΑΛΚΙΔΙΚΗ

Ὁμοίως ὑπὸ μονάδων τῆς ΜΟΜΑ συνεχίζονται αἱ χωματουργικαὶ ἐργασίαι, ὑπάρχουσι δὲ ἐνδείξεις ὅτι ἐντὸς τοῦ ἔτους 1961 νὰ ἀποπερατωθῇ τὸ μέχρι Ν. Μουδανιῶν τμῆμα. Καὶ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ ταύτης ἀντιμετωπίσθη ἡ ἐκτέλεσις εἰς εὐρυτάτην κλίμακα χωματουργικῶν ἔργων, λόγῳ τῆς ἐδαφικῆς ἀνωμαλίας.

Καὶ ἡ ὁδὸς αὕτη ὡς γνωστὸν ἔχει μέγιστον τουριστικὸν ἐνδιαφέρον καὶ θὰ ἔδει νὰ ἀκολουθηθῶσιν οἱ κανόνες τῆς συγχρόνου ὁδοποιΐας.

ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΧΑΛΚΙΔΙΚΗ

Διὰ ποσοῦ 2 500 000 ἐπεδιώχθη, ἡ ἐν τινι μέτρῳ συντήρησις τοῦ ὁδικοῦ δικτύου καὶ ἐπετύχθη ἡ συγκοινωνιακὴ σύνδεσις ἁπασῶν τῶν κοινοτήτων τοῦ Νομοῦ. Ἐπιστρώσεις δι' ἀμμοχαλίκου καὶ διανοίξεις διὰ τεχνικῶν μέσων ἐπὶ ἀκτῖνος 76 χλμ. εἶναι ἔνας ἀπολογισμὸς μιᾶς ἐργόδους προσπαθείας εἰς τὴν ὁποίαν συνετέλεσαν τοπικῶς καὶ οἱ ὀργανισμοὶ τοπικῆς αὐτοδιοικήσεως

Παρεκτὸς τούτων εἰς τὸ πενταετὲς πρόγραμμα ὁδοποιΐας προβλέπεται ἐκτέλεσις ἐργασιῶν καὶ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Πολυγύρου—Γερακινῆς—Ἁγίου Νικολάου, μετὰ τὴν μελέτην τῆς χαράξεώς της διὰ τὴν ὁποίαν προβλέπεται ἀνάθεσίς της εἰς ἰδιώτην μηχανικόν.

Γενικώτερον ὅμως δέον νὰ γίνῃ ἀντιληπτὸν ὅτι ἦτο ἀπολύτως ἀδύνατον νὰ μεταβληθῇ ἐντὸς μιᾶς πενταετίας ἡ ὅλη ὁδικὴ κατάστασις τοῦ Νομοῦ Χαλκιδικῆς, διότι ὅταν ἀναλογισθῇ κανεὶς ὅτι δίκτυον ἐκτεταμένον ἐκ 1150 χιλ. καὶ δὴ τριπλῆς διακλαδώσεως, ἀντιστοιχεῖ περίπου μὲ ὁδικὸν δίκτυον τριῶν Νομῶν, τότε εὐκόλως ἀντιλαμβάνεται τις ὅτι ὁ Νομὸς Χαλκῆς οὐ μόνον δὲν ὑστέρησεν εἰς προνομιακὴν μεταχείρισιν ἐκ μέρους τῆς Κυβερνήσεως ἀλλ' ἀντιθέτως προηγήθη εἰς παροχὴν κρατικῶν πιστώσεων καὶ τοι ἡ γεωγραφική του τοποθέτησις εἶναι ἀπομονωτικὴ ἀπὸ ἀπόψεως γειτνιάσεως μετ' ἄλλων Νομῶν τῆς χώρας, πλεονέκτημα ὅπερ ἄλλαχοῦ κατὰ πολὺ διευκολύνει τὴν διάθεσιν πιστώσεων δικτύου πολλαπλῆς διελεύσεως καὶ ἐξυπηρετήσεων κατοίκων συνεχομένων πλειόνων κατοικημένων διαμερισμάτων τῆς χώρας

Β.' ΑΠΟΚΑΤΑΣΤΑΣΙΣ ΑΚΤΗΜΟΝΩΝ

Ὡς πρὸς τὸ θέμα τῆς ἀποκαταστάσεως τῶν ἀκτημόνων ἐν τῷ Νομῷ, συνετελέσθη ἔργον σημαντικὸν ἐντὸς τοῦ λήξαντος ἔτους, 1960, ἀποκατασθεισῶν 1324 οἰκογενειῶν ἐπὶ ἐκτάσεως 21550 στρεμμάτων εἰς τὰς κοινότητας Ἀθύτου, Πετραλώνων, Ν Μουδανιῶν, Ν Ποτιδαίας, Γερωπλατάνου, Ὀλυμπιάδας, Ἐλαιοχωρίων, Ν. Συλλάτων, Σωζοπόλεως, Μαραθούσης, Παλαιοχωρίου Ν. Καλλικρατείας, μὲ πρωτεύουσαν θέσιν τὰς κοινότητας Ν. Τριγλίας ἔνθα ἀπεκαταστάθησαν 300 οἰκογένειαι ἀκτημόνων ἐπὶ 6.000 στρεμμάτων καὶ Σημάντρων ἔνθα ἀπεκαταστάθησαν 200 οἰκογένειαι κληρούχων ἐπὶ 3 000 στρεμμάτων.

Τέλος εὐχαρίστως ἀνακοινοῦται ὅτι ὑπεγράφη ἤδη ἀπόφασις ὑπὸ τοῦ κ. ὑπουργοῦ Γεωργίας περὶ κατατμήσεως τοῦ μοναστηριακοῦ δάσους, ἐξ' οὗ ἔκτασις 3 000 στρεμμάτων, ἐξαγοραζομένη ἐντὸς τῶν προσεχῶν ἑβδομάδων διὰ δανειοδοτήσεως τῆς κοινότητος ἐκ μέρους τῆς Ἀγροτικῆς Τραπέζης καὶ ἐκθαμνουμένη θὰ ἐπιτρέψῃ τὴν ἀποκατάστασιν ἀκτημόνων καλλιεργητῶν τῆς κοινότητος Σάρτης.

Ὁμοίως δι' ἑτέρας ἀποφάσεως τοῦ κ. Ὑπουργοῦ Γεωργίας διετέθη δασικὴ ἔκτασις δέκα χιλιάδων (10 000) στρεμμάτων κειμένη εἰς τὴν περιοχὴν Βραστῶν.

ΘΑ ΕΠΙΣΚΕΥΑΣΘΟΥΝ ΤΑ ΕΙΚΟΝΟΣΤΑΣΙΑ

ΑΘΗΝΑΙ 28.— Κατόπιν ἐγγράφου τοῦ ἑλληνικοῦ ὀργανισμοῦ τουρισμοῦ, τὸ ὑπουργεῖον τῶν ἐσωτερικῶν ἔδωσεν ἐντολὴν πρὸς τοὺς νομάρχας τοῦ κράτους ἵνα προέλθουν εἰς τὰς ἐνδεικνυομένας ἐνεργείας ἐπὶ τῷ τέλει, ὅπως διασφαλισθῇ ἡ ὑπὸ τῶν παρὰ ταῖς νομαρχίαις τεχνικῶν ὑπηρεσιῶν, πρόχειρος ἐπισκευὴ συντηρήσεως τῶν ἤδη ὑπαρχόντων παρὰ τὰς ἐθνικὰς καὶ λοιπὰς ὁδοὺς εἰκονοστασίων, ἄνευ βεβαίως μεταβολῆς τοῦ ἀρχιτεκτονικοῦ αὐτῶν λαϊκοῦ τύπου καὶ ρυθμοῦ.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΑ

Ἡ ἐργατοτεχνικὴ ἕνωσις μεταλλείων Κασσάνδρας εὐχαριστεῖ θερμῶς τὸν κ. Μούσουλαν, γενικὸν διευθυντὴν τῶν μεταλλείων διὰ τὸ ἐπιδειχθὲν ὑπ' αὐτοῦ ἐνδιαφέρον διὰ τὴν πρόσληψιν ἱκανοῦ ἀριθμοῦ ἀνέργων ἐργατῶν.

Ὁ πρόεδρος
ΧΑΡ. ΧΑΡΙΤΙΔΗΣ

ΝΕΟΙ ΔΙΚΗΓΟΡΟΙ

Ἔδωσαν τὸν νενομισμένον ὅρκον ἐνώπιον τοῦ πρωτοδικείου Χαλκιδικῆς οἱ νέοι δικηγόροι κ.κ Τάκης Φυργάδης, Φάνης Γκολόης ἐκ Πολυγύρου, καὶ Ἀθανάσιος Παπαοικονόμου ἐκ Κασσάνδρας καὶ ἤρξαντο ἀσκοῦντες τὰ καθήκοντά των.

Ἡ «Φωνὴ τῆς Χαλκιδικῆς» εὔχεται εἰς τοὺς νέους αὐτοὺς ἐπιστήμονας εὐδόκιμον σταδιοδρομίαν.

ΓΕΝΙΚΗ ΣΥΝΕΛΕΥΣΙΣ ΚΥΝΗΓΩΝ ΠΟΛΥΓΥΡΟΥ

Καλοῦμεν τὰ μέλη τοῦ Συνδέσμου Κυνηγῶν Πολυγύρου τὴν (5) πέμπτην Φεβρουαρίου 1961 ἡμέραν Κυριακὴν καὶ ὥραν 4ην μμ μὲ τόπον συνελεύσεως τὸ καφενεῖον Ζαχ Μπουλάκη καὶ μὲ θέματα συζητήσεω . 1) Λογοδοσία τοῦ Διοικ Συμβουλίου ἐπὶ τῶν πεπραγμένων 1960 2) Ἐκλογὴ νέου Διοικ. Συμβουλίου Ἐὰν δὲν ἐπιτευχθῇ ἀπαρτία ἡ συνέλευσις, ὡς δευτέρα, θὰ ἐπαναληφθῇ τὴν 12 Φεβρουαρίου τὴν αὐτὴν ὥραν καὶ εἰς τὸν αὐτὸν τόπον καὶ θὰ ληφθῇ ἀπόφασις μὲ ὅσα μέλη καὶ ἂν παραστῶσιν.

Ὁ πρόεδρος
Κ. Χ ΓΕΡΟΧΡΙΣΤΟΣ

Ὁ γεν. γραμματεὺς
Γ. Δ. ΜΑΓΔΑΛΗΣ

Κατ' ἀνακοίνωσιν τῆς Α.Τ.Ε.

ΚΑΛΛΙΕΡΓΗΤΙΚΑ ΔΑΝΕΙΑ ΘΑ ΧΟΡΗΓΟΥΝΤΑΙ ΑΠΟ ΤΑΣ ΑΡΧΑΣ ΤΟΥ ΜΗΝΟΣ ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ

Ὑπὸ τοῦ ὑποκαταστήματος τῆς Ἀγροτικῆς Τραπέζης Πολυγύρου ἀνεκοινώθη ὅτι ἐνεκρίθησαν αἱ πιστώσεις καλλιεργητικῶν δανείων ἡ δὲ χορήγησις τούτων θὰ ἀρχίσῃ ἀπὸ τὰς ἀρχὰς τοῦ προσεχοῦς μηνὸς Φεβρουαρίου. Τὰ δάνεια ταῦτα δίδονται διὰ τὴν καλλιέργειαν ἀμπέλων, ἐλαίας καὶ ὀπωροφόρων δένδρων.

Σχετικὴ ἐγκύκλιος τοῦ ὑποκαταστήματος ἀπευθύνεται πρὸς τοὺς συνεταιρισμοὺς καὶ τὰς κοινότητας. Εἰς ταύτην ἀναφέρονται τὰ ἑξῆς σχετικῶς μὲ τὰς καλλιεργείας

Ἐσπεριδοειδῆ: Ἐπιδότησις μέχρι 15 δραχμῶν κατὰ δένδρον καὶ οὐχὶ ἄνω τῶν 600 δρχ κατὰ στρέμμα.

Ὀπωροφόρα: Ἐπιδότησις μέχρι 12 δρχ. κατὰ δένδρον καὶ οὐχὶ ἄνω τῶν 480 δρχ. κατὰ στρέμμα. Διὰ τοὺς καλλιεργητὰς μηλεῶν, ἀχλαδεῶν καὶ ἀμυγδαλεῶν μέχρι 12 δρχ. κατὰ δένδρον καὶ οὐχὶ ἄνω τῶν 300 δρχ. κατὰ στρέμμα.

Ἀμπέλου: Διὰ συνεταιρισμένους παραγωγοὺς ἐπιδότησις μέχρι 150 δρχ. κατὰ στρέμμα καὶ διὰ μεμονωμένους μέχρι 120, εἰς δύο δόσεις ἀπὸ 80—100 καὶ 60—80 δρχ. ἀντιστοίχως

Ἐλαιοκαλλιέργεια: Ἐπιδότησις μέχρι 7 δρχ. κατὰ δένδρον καὶ οὐχὶ πλέον τῶν 100 κατὰ στρέμμα.

Βρώσιμοι ἐλαῖαι: Ἐπιδότησις μέχρι 11 δρχ. κατὰ δένδρον καὶ οὐχὶ πλέον τῶν 165 δρχ. κατὰ στρέμμα.

Ο κ. ΣΑΡΑΦΙΑΝΟΣ

Τὴν παρελθοῦσα Πέμπτην ἀφίχθη εἰς τὴν πόλιν μας, ὁ βουλευτὴς κ Σαραφιανὸς ὅστις ἐπισκεφθεὶς τὸν κ. Νομάρχην συνειργάσθη μετ' αὐτοῦ ἐπὶ διαφόρων θεμάτων καὶ ἀναγκῶν τῆς Χαλκιδικῆς.

Εἰς τὸ πολιτικόν του γραφεῖον ὁ κ Σαραφιανὸς ἐδέχθη διοφόρους ἐπιτροπὰς καὶ πολίτας.

ΘΑΝΑΤΗΦΟΡΟΝ ΔΥΣΤΥΧΗΜΑ ΕΙΣ ΟΔΗΓΟΝ ΕΚ ΣΗΜΑΝΤΡΩΝ

ΣΗΜΑΝΤΡΑ 28.— Ἡ γνωσθεῖσα εἴδησις ἐκ Λαρίσης τοῦ θανατηφόρου αὐτοκινητιστικοῦ δυστυχήματος μὲ θῦμα τὸν Νικόλαον Κ Παυλίδην, ἐτῶν 26 κάτοικον Σημάντρων, προεκάλεσε ζωηρὰν αἴσθησιν καὶ λύπην. Ὁ ἀτυχὴς νέος δὲν ἀντελήφθη, λόγω τῆς ἐπικρατούσης πυκνῆς ὁμίχλης, σταθμεύοντα αὐτοκίνητα καὶ ἐπέπεσεν ἐπὶ ἑνὸς μὲ ἀποτέλεσμα νὰ ἀνατραπῇ τὸ αὐτοκίνητόν του καὶ ὁ ἴδιος νὰ φονευθῇ. Ἐκ τῆς συγκρούσεως ἐτραυματίσθη ἐλαφρῶς ὁ συνεπιβαίνων ἀδελφὸς τοῦ φονευθέντος Ἀναστάσιος ἐτῶν 18.

ΖΗΤΟΥΝ ΠΙΣΤΩΣΕΙΣ ΔΙΑ ΤΗΝ ΕΛΑΙΟΚΟΜΙΑΝ

ΝΙΚΗΤΗ 28 — Οἱ ἐλαιοπαραγωγοὶ Νικήτης ζητοῦν ἀπὸ τὴν Ἀγροτικὴν Τράπεζαν νὰ αὐξήσῃ τὰς πιστώσεις διὰ τὴν ἐλαιοκομίαν διὰ νὰ δοθῇ ἡ δυνατότης εἰς αὐτοὺς νὰ πραγματοποιήσουν εἰς μεγάλην κλίμακα δενδροφυτεύσεις. Ἐπίσης οὗτοι ζητοῦν νὰ τοὺς χορηγηθοῦν μακροπρόθεσμα δάνεια 10 ἐτῶν πρὸς τὸν σκοπὸν οὗτόν.

ΤΟ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΝ ΤΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ ΠΕΤΡΑΛΩΝΩΝ ΚΑΙ ΕΛΑΙΟΧΩΡΙΩΝ

ΑΘΗΝΑΙ 28 — Κατόπιν πράξεως τοῦ ὑπουργοῦ ἐσωτερικῶν, ἀνεκλήθη προηγουμένη τοιαύτη τοῦ ἰδίου ὑπουργοῦ περὶ ὑπαγωγῆς εἰς τὰς διατάξεις τοῦ νόμου 1726) 51 περὶ κώδικος καταστάσεως, δημοτικῶν καὶ κοινοτικῶν ὑπαλλήλων, τοῦ προσωπικοῦ τῶν κοινοτήτων Πετραλώνων καὶ Ἐλαιοχωρίων τοῦ νομοῦ Χαλκιδικῆς, ὡς μὴ συντελεχουσῶν πρὸς τοῦτο τῶν νομίμων προϋποθέσεων.

ΑΡΔΕΥΤΙΚΑ ΕΡΓΑ ΕΙΣ ΟΛΥΜΠΙΑΔΑ

ΑΘΗΝΑΙ 28. —Ἐκ τῶν πιστώσεων τοῦ προγράμματος δημοσίων ἐπενδύσεων τοῦ ὑπουργείου γεωργίας διετέθη κονδύλιον διὰ τὴν κατασκευὴν ἀρδευτικῶν ἔργων εἰς τὴν περιοχὴν Ὀλυμπιάδος Χαλκιδικῆς.

ΚΑΛΕΙΤΑΙ ΥΠΟ ΤΑ ΟΠΛΑ Η ΚΛΑΣΙΣ ΤΟΥ 1961

ΑΘΗΝΑΙ 28.— Ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ Ἐθνικῆς Ἀμύνης, ὑπεγράφη διαταγὴ διὰ τῆς ὁποίας καλοῦνται πρὸς κατάταξιν τὴν 13ην Ἀπριλίου εἰς τὸν στρατὸν ξηρᾶς ἅπαντες οἱ ὑπέχοντες ὑποχρέωσιν ἀνήκοντες εἰς τὴν κλάσιν 1961 ἐγγεγραμμένοι εἰς τὰ μητρῶα ἀρρένων Χαλκιδικῆς, Σερρῶν, Καβάλας κλπ.

Η ΥΔΡΕΥΣΙΣ ΑΓ. ΝΙΚΟΛΑΟΥ

ΑΓ. ΝΙΚΟΛΑΟΣ 28.— Μεγάλη ἔλλειψις ὕδατος ὑπάρχει εἰς τὴν κοινότητά μας ἥτις χρονολογεῖται ἀπὸ ἐτῶν. Τὸ κατασκευασθὲν πρὸ 40 ἐτῶν ὑδραγωγεῖον κατέστη τελείως ἀνεπαρκὲς διὰ τὰς ἀνάγκας τῶν κατοίκων μας. Ἡ ἀλματώδης αὔξησις τοῦ πληθυσμοῦ συνετέλεσεν ὥστε ἡ ὕδρευσις νὰ καταστῇ προβληματική. Ἡ κοινότης ἐζήτησεν ἀπὸ τὴν Νομαρχίαν δάνειον 600 000 δραχμῶν διὰ τὴν κατασκευὴν δευτέρου ὑδραγωγείου καθὼς καὶ δικτύου ὑδρεύσεως. Τὸ ἔργον τοῦτο ἐπρογραμματίσθη ὑπὸ τῆς νομαρχίας νὰ κατασκευασθῇ κατὰ τὸ τρέχον ἔτος.

ΜΕΙΟΥΝΤΑΙ ΤΑ ΕΠΙΤΟΚΙΑ ΤΗΣ Α.Τ.Ε.

ΑΘΗΝΑΙ 28.— Εἰς εὐρεῖαν σύσκεψιν εἰς τὴν ΑΤΕ, ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ, ἀπεφασίσθη ἡ μείωσις τῶν ἐπιτοκίων τῶν δανείων τῆς ΑΤΕ. ἀπὸ 1ης Μαρτίου 1961 ὡς ἀκολούθως:

α) Μεσομακροπρόθεσμα δάνεια ἐπὶ ἐνεχύρῳ καὶ χρηματοδότησις βραχυπρόθεσμοι καὶ ἐπὶ ἐνεχύρῳ πρὸς ἑνώσεις συνεταιρισμῶν 6 ο)ο πρὸς συνεταιρισμούς, 6, 1]4ο)ο καὶ πρὸς μεμονωμένους παραγωγοὺς 7ο)ο. β) Καλλιεργητικὰ δάνεια πρὸς ἑνώσεις συνεταιρισμῶν 5,5ο)ο, πρὸς συνεταιρισμοὺς 5 3]4ο)ο καὶ πρὸς μεμονωμένους παραγωγοὺς 6 5ο)ο Τὰ μέχρι τοῦδε ἰσχύοντα ἐπιτόκια ἀνήρχοντο ἀπὸ 6ο)ο ἕως 8 5ο)ο

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ

ΙΣΤΟΡΙΚΗΣ ΚΑΙ ΛΑΟΓΡΑΦΙΚΗΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ ΧΑΛΚΙΔΙΚΗΣ

Ἡ Ἱστορικὴ καὶ Λαογραφικὴ Ἑταιρεία Χαλκιδικῆς παρακαλεῖ τοὺς Χαλκιδικεῖς τοὺς ἔχοντας συγγενεῖς εἰς τὴν ἀλλοδαπὴν (Ἀμερικήν, Αὐστραλίαν, Εὐρώπην) ὅπως ἀποστέλωσι τὰς διευθύνσεις τῶν ἀποδήμων αὐτῶν συμπαπατριωτῶν μας εἰς τὰ γραφεῖα τῆς Ἑταιρείας (Βασιλίσσης Σοφίας 27 Θεσ)νίκη) ἵνα ἡ Ἑταιρεία διαβιβάζῃ πρὸς αὐτοὺς τὰς ἐκδόσης της.

Ἐκ τῶν Γραφ. τῆς Ἑταιρείας

Ο κ. ΒΑΣΙΛΙΚΟΣ ΕΙΣ ΠΟΛΥΓΥΡΟΝ

Ὁ ἀφιχθεὶς τὴν Τετάρτην εἰς τὴν πόλιν μας βουλευτὴς Χαλκιδικῆς κ. Β. Βασιλικὸς εἶχε διαφόρους συνεργασίας μετὰ τοῦ νομάρχου κ. Λαμνάτου καὶ τῶν διευθυντῶν τῶν ὑπηρεσιῶν ἐπὶ θεμάτων ἀπασχολούντων τὴν Χαλκιδικήν.

Εἰς εὕρεσιν συγκέντρωσιν, εἰς τὰ γραφεῖα τῆς ἑνώσεως γεωργικῶν συνεταιρισμῶν, τῶν ἐκπροσώπων τῶν ὀργανώσεων καὶ ἄλλων παραγόντων συνεζητήθησαν θέματα γενικῆς φύσεως, ὡς τὰ προγράμματα μικρῶν καὶ μέσων κοινοφελῶν ἔργων.

Ὁ κ. Βασιλικὸς ὑπεγράμμισε τὸ ἐνδιαφέρον τῆς κυβερνήσεως διὰ τὴν προώθησιν καὶ ἐπίλυσιν τῶν θεμάτων τοῦ νομοῦ εἰς ὅλους τοὺς τομεῖς τῆς κυβερνητικῆς δραστηριότητος. Ἐξ ἀφορμῆς τῶν δημοσιευμάτων τῆς «Φωνῆς τῆς Χαλκιδικῆς» ὡς πρὸς τὴν μὴ ὕπαρξιν ἱκανοποιητικοῦ ὁδικοῦ δικτύου, ὁ κ. Βασιλικὸς ἐχαρακτήρισε ταῦτα ὡς ὑπερβολικὰ καὶ εἶπεν ὅτι ἀντιθέτως ἡ κυβέρνησις καὶ οἱ κοινοβουλευτικοὶ ἐκπρόσωποί της πρόττουν πᾶν τὸ δυνατὸν τόσον εἰς τὸν τομέα τῆς ὁδοποιΐας ὅσον καὶ εἰς διαφόρους ἄλλους τομεῖς, ὡς λ χ. τοῦ τουρισμοῦ. Διὰ τὴν ὁδοποιΐαν εἶπεν ὅτι συνεχίζονται ἴσως μὲ βραδὺ ρυθμὸν αἱ ἐργασίαι τῆς κατασκευῆς τῆς ἐθνικῆς ὁδοῦ Ἀριναίας—Ἱερισσοῦ, ἀλλ' ἐν πάσει περιπτώσει ἡ δαπανη εἶναι ἐγκεκριμένη διὰ τὴν μέχρι Στρατωνίου ἀποπεράτωσιν τῆς ὁδοῦ ἐντὸς τοῦ 1961 καὶ ἴσως νὰ κατασκευασθῇ ἐντὸς τοῦ αὐτοῦ ἔτους καὶ τμῆμα ἀπὸ Στρατωνίου πρὸς Ἱερισσόν. Διὰ τὴν δευτέραν ἀρτηρίαν Θεσσαλονίκης—Ν Καλλικρατείας εἶπεν ὅτι οἱ ἐργασίαι συνεχίζονται ἀπὸ Ν Καλλικρατείας μέχρι Ν. Συλλάτων, ἔγινε ἡ μελέτη χαράξεως τῆς ὁδοῦ Ν. Τριγλίας—Ν. Μουδανιῶν καὶ βασίμως πιστεύεται ὅτι ταχέως θὰ ὁλοκληρωθῇ ἡ κατασκευὴ μέχρι Μουδανιῶν διὰ νὰ συνεχισθῇ πρὸς Κασσάνδραν

Διὰ τὸν τομέα τοῦ τουρισμοῦ ὁ κ. Βασιλικὸς εἶπεν ὅτι ἡ Χαλκιδικὴ εὑρίσκεται εἰς τὴν πρώτην γραμμὴν τοῦ κυβερνητικοῦ ἐνδιαφέροντος. Ἐδημοπρατήθη τὸ πρῶτον τμῆμα τῶν τουριστικῶν ἐγκαταστάσεων εἰς Παληούρι ἤτοι τοῦ «μοτὲλ» δυνάμεως 144 κλινῶν. Θὰ ἐπακολουθήσῃ ἡ ἀνέγερσις ἄλλων ἀξιολόγων ἐγκαταστάσεων αἱ δαπάναι τῶν ὁποίων θὰ ἀνέλθουν εἰς ἀρκετὰ ἑκατομμύρια δραχμῶν.

Ἐπίσης ὁ κ. Βασιλικὸς εἶχε συνεργασίαν μετὰ τοῦ δημάρχου κ Καραγκάνη ἐπὶ θεμάτων τοῦ δήμου Πολυγύρου καὶ μετὰ τοῦ κ. νομάρχου διὰ τὸ θέμα τῆς διαμορφώσεως τοῦ χώρου τοῦ ἀνδριάντος τοῦ Ἀριστοτέλους καὶ τῶν ἀποκαλυπτηρίων αὐτοῦ.

ΣΥΓΧΑΡΗΤΗΡΙΑ

Τὸ προσωπικὸν τοῦ σχολείου καὶ ἡ σχολικὴ ἐφορεία Βραστῶν συγχαίρουν τὸν σεβαστὸν καὶ ἀγαπητὸν ἐπίθεωρη ἠν δημ. σχολείων Χαλκῆς κ Π Μελετόπουλον, διὰ τὴν ἐπαξίαν κατ' ἀπόλυτον ἐκλογὴν προαγωγήν του εἰς τὸν βαθμὸν τοῦ διευθυντοῦ Α' καὶ εὔχονται θερμῶς πλουσίαν ἀμοιβὴν τῶν κόπων του δι' ἑτέρων προαγωγῶν εἰς τὰ ἀνώτατα τῆς παιδείας ἀξιώματα, διὰ τὸ